

Křesťanské správcovství

Motivy srdce

1/2018

PRŮVODCE STUDIEM BIBLE

Obsah

1. Nebezpečí materializmu
2. Vidím, chci, vezmu si
3. Bůh, nebo mamon?
4. Opustit cestu svévolníků
5. Zodpovědnost dobrých správců
6. Vlastnosti správce
7. Věrní Bohu
8. Desátky
9. Oběť vděčnosti
10. Principy života správce
11. Dluhy – každodenní rozhodnutí
12. Návyky dobrého správce
13. Výsledky věrného správcovství

Za materiály ke studiu sobotní školy je zodpovědné oddělení sobotní školy při Generální konferenci Církve adventistů sedmého dne a oddělení sobotní školy při Česko-Slovenské unii. Text materiálů byl při překladu upraven podle pravidel dohodnutých s oddělením sobotní školy při Generální konferenci.

Křesťanské správcovství – Motivy srdce

Průvodce studiem Bible

Autor: John H. H. Mathews

1. čtvrtletí 2018

Šéfredaktor: Clifford R. Goldstein

Foto: istockphoto.com

Grafická úprava a sazba Stanislav Staněk

Vydala Církev adventistů sedmého dne

Vytiskla tiskárna ARTRON, s.r.o., Boskovice

Vydání první, Praha 2018

ISBN 978-80-88026-17-4

ISSN 0409-3208

Úvod

Život věrného správce

Dříve než si jako křesťané uvědomíme, že je v našem životě potřebná změna, musíme rozpoznat náš hříšný stav. Úplná změna pak může nastat jedině prostřednictvím Kristova působení. Jedním z projevů jeho práce v nás je oblast správcovství. I když v sobě správcovství zahrnuje různé aspekty křesťanského života, můžeme ho na úvod v širším smyslu definovat jako zacházení s hmotným a nehmotným vlastnictvím oslavující Boha.

Bible nás učí, že správcovství se, vedle jiných věcí, stává mocným nástrojem v obraně proti materializmu (touze vlastnit věci) nebo zesvětštění. Zesvětštění je přitom jednou z velkých duchovních hrozeb, kterou před nás staví nepřítel. Mnoho lidí si neuvědomuje, že bohatství a majetek jsou levným, umělým „kořením“, které nakonec ztratí chuť. Je smutné, že mnoho lidí bude ztraceno, protože se nedokážou odpoutat od lásky ke světu. Projevy světského způsobu života – „žádost těla, žádost očí a prázdná chloubka života“ (1J 2,16; ČPS) – to vše lze zmírnit, a dokonce se jim vyhnout díky principům správcovství aplikovaným v našem životě.

Právě proto se v tomto čtvrtletí zaměříme na správcovství a na to, co nás učí o Božím záměru pro náš život, v němž je zahrnuta i svoboda od lásky ke světu a všech jejích projevů. Správné správcovství je každodenním praktickým důsledkem následování Ježíše. Je projevem naší lásky k Bohu, prostředkem, díky němuž můžeme žít v Kristově pravdě. Jsme správci, protože Bůh nás miloval jako první.

Náš život správce zahrnuje správný postoj, obrácení, oddanost, sebekázeň a mnohem více. Máme být Božími věrnými a důvěryhodnými služebníky. Nesobeckým životem budeme žít, jestliže vše, co konáme a říkáme, bude pramenit ze spojení s Ježíšem. V Kristově škole objevujeme, že výsledkem správného prožívání správcovství je spokojenost spravedlivého života. Máme se naučit spravovat Boží vlastnictví k jeho slávě a tím spolupracovat na dokončení jeho díla.

Boží správci nyní vidí „jako v zrcadle, jen v hádance“ (1K 13,12), ale Ježíš vidí jasně. Důvěřuje nám, že budeme konat jeho dílo. I když je naše vidění zamlžené způsoby světa, jsme stále odpovědní za řádnou správu všech našich darů, majetku, zdraví a životního prostředí. Záměrem těchto úkolů je naučit nás, správce, jaká je naše odpovědnost a jak díky Boží milosti můžeme tuto odpovědnost naplnit – ne se záměrem získat spasení, ale jako ovoce toho, že jsme spaseni.

Život křesťanských správců odráží Boží charakter světu. V jednání těch, kteří se odváží stát za biblickými principy, zejména proti trendu a většinovému proudu naší společnosti, nacházíme krásu, radost a zbožnost. Každý je v pokušení žít bezbožným životem. Pokušení jsou všude kolem nás ve zjevné, ale i méně zjevné podobě. Jako křesťané, a zvláště křesťanští správci, jsme dostali recept, jak těmto pokušením díky zaslíbené Boží moci uniknout.

Na konci uslyšíme jeden z těchto výroků: „Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti“ (Mt 7,23) nebo: „Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána“ (Mt 25,23).

Je naší nadějí a modlitbou, že nám poselství úkolů v tomto čtvrtletí pomůže jít po cestě, na jejímž konci uslyšíme slova: „Vejdi a raduj se u svého pána.“

John H. H. Mathews sloužil jako kazatel na Floridě, v Alabamě, lowě, Missouri, Tennessee a Nebrasce. Je vedoucím oddělení správcovství při Severoamerické divizi.

Nebezpečí materializmu

Texty na tento týden

Mt 6,24; L 12,15–21; J 15,5; Ř 12,3; Ga 2,20; 1Tm 6,10; 1J 2,16.17

Základní verš

„A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.“ (Ř 12,2)

Boží slovo připomíná jeho lidu, aby se nepřizpůsoboval tomuto světu. Myšlenky materializmu (sledování pouze hmotného zájmu a vlastního prospěchu), přehnaná touha po bohatství a po tom, co nám bohatství může přinést, jsou přitažlivé. Velmi málo lidí, ať už jsou bohatí, nebo chudí, umí tomuto pokušení odolat, křesťany nevyjímaje.

Být bohatý nebo tvrdě pracovat, abychom zajistili přiměřené životní podmínky pro sebe a své blízké, není nic špatného. Když však majetek a snaha získat peníze začnou ovlivňovat celý náš život, chytili jsme se do nepřítelovy pasti a „přizpůsobili jsme se“ současným trendům.

Světu je vlastní myšlenka, že k tomu, abychom žili dobrý život, je třeba mít dostatek všeho, zejména peněz. Honba za penězi je však tím, co Boží nepřítel používá, aby si nepoznán zajistil naši věrnost. Je jednou ze satanových zbraní proti křesťanům. Vždyť kdo nemá rád peníze a to, co nám mohou zajistit? Satan nás umí zahrnout okamžitým potěšením, ale nedokáže uspokojit naše nejhlubší potřeby.

Budování společenství

- ▶ *Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?*
- ▶ *Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.*

Životní hodnoty

Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku. (Mt 6,24)

Osobní studium

Ježíšova slova v Kázání na hoře jsou poměrně silná a jednoznačná. V čem podle vás spočívá nebezpečí toho, když se člověk příliš zaměří na své hmotné zabezpečení? Znamená to tedy, že mít majetek je špatné? Proč?

Peníze se staly bohem tohoto světa a materialismus je jeho náboženstvím. Je to důmyslný a zákeřný systém, který nabízí dočasný pocit zabezpečení, ale ne konečnou jistotu.

Materialismus, tak jak ho zde definujeme, se projevuje tehdy, když se touha po bohatství a vlastnictví stane důležitější a cennější než duchovní skutečnosti. Majetek může mít hodnotu, ale neměli bychom se stát jeho otroky: „Kdo miluje peníze, peněz se nenasytí, kdo miluje hojnost, nemá nikdy dosti...“ (Kaz 5,9). Největší pokušení tkví v tom, že vlastně nezáleží na tom, kolik majetku získáme. Nikdy to není dost. Ať se jakkoliv snažíme dosáhnout toho, po čem toužíme, nikdy nebudeme úplně spokojeni. A to je past.

Přečti si text L 14,26–33. Jak rozumíš Ježíšovým slovům? Nejsou jeho požadavky příliš přísné?

Poselství uvedených veršů by se dalo shrnout do věty, že ti, pro něž se touha po penězích stala vše pohlucující realitou, by si opravdu měli spočítat, jakou cenu za to zaplatí. „Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život?“ (Mk 8,36).

„Když Kristus přišel na zem, zdálo se, že lidstvo rychle klesá k nejnižší úrovni. Samotné základy společnosti byly podkopány. Život lidí se změnil v přetvářku a neupřímnost. ... Náboženské systémy na celém světě ztracely svůj vliv. Lidé už byli znechuceni výmysly, falší a podvody. Ve snaze zaměstnat něčím své myšlení se obrátili k nevíře a materializmu. Věčnost je nezajímala. Žili jen přítomností.“ (Ed 74.75; VYCH 46)

Lidé zahledění pouze do přítomnosti, kteří se obrátili k nevíře a materializmu. Je ti tento obraz povědomý?

Aplikace

Dokážeš rozpoznat, že tvůj vztah k majetku, ať už toho vlastniš málo, nebo hodně, překročil hranice? Pokud ano, jak? Jak dokážeš rozpoznat, jestli tvůj život patří v první řadě Bohu?

Touha mít stále víc

¹⁵A řekl jim: „Mějte se na pozoru před každou chamtivostí, neboť i když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má.“ ¹⁶Pak jim pověděl toto podobenství: „Jednomu bohatému člověku se na polích hojně urodilo. ¹⁷Uvažoval o tom a říkal si: „Co budu dělat, když nemám kam složit svou úrodu?“ ¹⁸Pak si řekl: „Tohle udělám: Zbořím stodoly, postavím větší a tam shromáždím všechno své obilí i ostatní zásoby ¹⁹a řeknu si: Teď máš velké zásoby na mnoho let; klidně si žij, jez, pij, buď veselé mysli.“ ²⁰Ale Bůh mu řekl: „Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvou duši, a čím bude to, co jsi nashromáždil?“ ²¹Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady a není bohatý před Bohem.“ (L 12,15–21)

Osobní studium

Proč je na tomto místě Lukášova evangelia boháč označen za blázna? Může být takovým bláznem i někdo, kdo nemá tolik majetku?

Ať už jsme bohatí, nebo chudí, touha vlastnit věci může naši mysl odvést od toho, na čem opravdu záleží. Namísto toho jí zaměříme na to, co je jen dočasné, nestálé a určitě nestojí za ztrátu věčného života.

Pravděpodobně bychom se v dnešní době nikdy nepoklonili skutečné soše ze zlata nebo stříbra a neuctívali bychom ji. Přesto můžeme být vystaveni nebezpečí uctívat zlato a stříbro v jiné formě.

Platí to v mnoha částech světa, kde se získávání majetku stalo hlavní náplní života. Obchodníci povýšili prodej výrobků na úroveň umění. Jejich marketingové strategie jsou postaveny na vyvolání dojmu, že nemůžeme být šťastni nebo spokojeni, dokud nebudeme mít to, co prodávají. Úspěšná společnost vytvoří produkt, přivede nás k myšlence, že ho potřebujeme, a pak nám ho prodá. A ono to funguje! Ani křesťané, jejichž naděje není z tohoto světa, nejsou před tímto klamem v bezpečí.

Přečti si ještě Dt 8,10–14. Jaká byla situace, v níž Bůh říká izraelskému národu tato slova? Kdy se ze splněného Božího zaslíbení může stát hrozba pro tvůj vztah s Bohem?

Aplikace

Znáš příklad, ať už z Bible, nebo z dnešního světa, kdy získání majetku posílilo v životě člověka duchovnost, lásku k Bohu a touhu po duchovních věcech? Poděl se o své uvažování ve skupince sobotní školy.

Lákavá reklama

¹⁶Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa. ¹⁷A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky. (1J 2,16.17)

Chci říci: Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost. (Ga 5,16)

Osobní studium

Jaké různé nástrahy mohou spadat do kategorie toho, „po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči“? Na co si jako křesťané máme dávat pozor? Jakým způsobem nás ovlivňuje to, čemu věnujeme pozornost? Jak si představuješ život z moci Božího Ducha?

Svět reklamy je mocný. Firmy utrácejí miliardy, aby nám představily své produkty. Téměř vždy je propagují krásní a atraktivní lidé. Když se na takovou reklamu podíváme, vidíme v ní sami sebe. V naší představě přitom nevlastníme pouze daný produkt, ale sami se jakoby „stáváme“ lidmi z reklamy.

Lákavost materializmu by nebyla ani zdaleka tak účinná, kdyby do téměř všech reklam nebyla jemně zapracována smyslnost. Sexuální podtext je jednou z nejmocnějších technik reklamy a na většinu křesťanů působí jako jed.

Reklama spojená se smyslností je velmi účinná. Dojem, který vyvolá, je čistou fantazií, ale funguje. Může poskytnout téměř mystický zážitek, když diváka, byť jen na chvíli, přenesení do jiné reality. Může se stát jakýmsi falešným náboženstvím, které nenabízí žádné poznání a žádnou duchovní pravdu, ale v daném okamžiku je tak atraktivní a lákavé, že mu hodně lidí neodolá. Chceme to a víme, že si to zasloužíme. Tak proč si to nevzít? Jen Bůh sám ví, kolik peněz jsme již utratili a kolik ještě utratíme za věci, o jejichž potřebnosti nás přesvědčili tvůrci reklam.

Aplikace

Jak ti může připomínání Božích darů ve tvém životě pomoci v tom, aby ses nenechal zmanipulovat reklamou? Zamysli se, jaké reklamní triky na tebe nejvíce zabírají. Když vidíš v obchodě výhodnou akci, zamysliš se před tím, než si věc koupíš, zda ji opravdu potřebuješ?

Nebezpečné „já“

Každému z vás říkám na základě milosti, která mi byla dána: Nesmýšlejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě střízlivě, podle toho, jakou míru víry udělil každému Bůh. (Ř 12,3)

Kořenem všeho toho zla je láska k penězům. Z touhy po nich někteří lidé zbloudili z cesty víry a způsobili si mnoho trápení. (1Tm 6,10)

Osobní studium

Před jakým nebezpečím varuje Pavel v 1Tm 6,10? Jak může láska k penězům způsobit trápení a bolest nám i našim blízkým? Jak rozumíš pojmu „míra víry“, který Pavel používá v Ř 12,3?

Pavel dává Timoteovi instrukce, aby si dával pozor a stranil se některých lidí (2Tm 3,1–5), včetně těch, kteří jsou chamtiví. Láska k majetku a penězům může totiž v člověku podpořit přemrštěné sebevědomí, povyšný postoj, pýchu a marnivost. Bohatství může naplňovat majetné lidi i pocitem přílišné důležitosti. Pro člověka, který má spoustu peněz, je snadné myslet si o sobě víc, než je vhodné. Každý chce být bohatý, ale jen velmi málo lidem se to podaří. Bohatí lidé jsou proto ve větším ohrožení stát se pyšnými, chvástavými a zaměřenými na sebe.

Problém sobeckého zaměření se na sebe není něčím novým, typickým jen pro naši dobu. Počátek pádu Lucifera dobře vystihují slova: „Pro tvou krásu se stalo tvé srdce domýšlivým, pro svou skvělost jsi zkazil svoji moudrost...“ (Ez 28,17). Lucifer podvedl sám sebe tím, že si myslel, že je schopnější, než ve skutečnosti byl. Když si řekl „s Nejvyšším se budu měřit“ (Iz 14,14), ukázal své ambice a přivlastnil si práva, která mu nepatřila. Sebeklam a snaha vyvýšit sama sebe byly dvě rozhodující vlastnosti Luciferova padlého srdce.

Texty o Luciferově pádu ukazují, že první hřích v mnohém spočíval v narcizmu, v sobeckém zaměření se na sebe sama.

Uvedené vlastnosti jsou běžnější, než by si člověk myslel. Nebúkadnesar si arogantně myslel, že je významnější, než byl (Da 4,27). Farizeové také postupně podlehli této lákavé fantazii (L 18,11.12). Pokud si nedáme pozor, majetek nás může vést ke stejnému klamu.

Aplikace

Čelí podle tebe většímu pokušení ten, kdo bohatství má, nebo ten, kdo po bohatství touží? Co jiného kromě peněz a hmotného majetku může v člověku vzbudit nepřiměřené sebevědomí a pýchu?

Kým opravdu jsem?

Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha; tebe si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil ze všech lidských pokolení, která jsou na tváři země, abys byl jeho lidem, zvláštním vlastnictvím. (Dt 7,6)

Vy však jste „rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu“, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. (1Pt 2,9)

Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. (J 15,5)

Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. (Ga 2,20a)

Osobní studium

Co podle úvodních veršů znamená být Božím vlastnictvím? V čem ty sám nacházíš svou identitu a smysl života?

Bůh říká: „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce. Neboť beze mne nemůžete činit nic“ (J 15,5). Naše spojení s Bohem je přímé a bezpečné. „Pravá poslušnost vychází ze srdce. Kristus to dokazoval celým svým životem. Pokud mu dovolíme, aby vstoupil do našich myšlenek a našich záměrů, potom naše srdce i mysl natolik splynou s jeho vůlí, že poslušnost pro nás bude naprostou samozřejmostí.“ (DA 668; TV 427)

I materialismus nabízí identitu – tu, která vychází z vlastnictví majetku. Jinými slovy, sami sebe definujeme na základě toho, co vlastníme a co si můžeme koupit. Jakub nás před tím varuje: „Vaše zlato a stříbro zrezavělo, a ten rez bude svědčit proti vám a stráví vaše tělo jako oheň. Nashromáždili jste si poklady – pro konec dnů!“ (Jk 5,3). „Nashromáždít“ znamená získat a uchovat mnoho majetku. A co je důležitější, mnozí v těchto pokladech, a je jedno, jestli je jich mnoho nebo málo, našli svou hodnotu (L 12,19–21).

Materialismus je formou falešné identity. Znamená, že mnozí z nás to, kým jsou a jakou mají hodnotu, spojují s majetkem. Majetek se tak stává naším Bohem (Mt 6,19–21). Jak to vyjádřil jeden muž: „Bez toho, co mám, nejsem nic.“ Je smutné, když člověk určuje svou hodnotu jen na základě vlastnictví materiálních věcí. Také mnozí křesťané přemýšlejí takovým mělkým a pomíjivým způsobem. Je pro nás důležitější Bůh, nebo náš majetek? Obojí to být nemůže.

Aplikace

Do jaké míry je tvá identita určována tím, co vlastníš? Co lidé ve tvém okolí? Daří se ti vnímat jejich hodnotu bez ohledu na to, kolik mají majetku? Pokud jsi součástí Božího lidu, neměl bys to, čím jsi, odvozovat od svého vztahu k Bohu?

Podněty k zamyšlení

„Nepřítel si dnes kupuje duše velmi levně. ‚Byli jste prodáni zadarmo‘, říká Písmo. Jeden prodává svou duši za potlesk světa, jiný za peníze, jeden za uspokojení nízkých žádostí, jiný za světskou zábavu. Takové obchody se dějí denně. Satan dává nabídky na získání těch, kteří byli zachráněni Kristovou krví, a kupuje je levně, bez ohledu na nevyčíslitelnou cenu, která byla zaplacená za jejich vykoupení.“ (5T 133)

Získání lidí do svého vlivu výměnou za majetek je nepřítelovým cílem a povrchní lákadla působí na všechny. Myšlenky materializmu dokážou oslovit každého. Satan ví, jak poskytnout požitek a uspokojení bohatým i chudým a dovést je až k myšlence: „Mám všechno, po čem toužím, proč bych se měl starat ještě o něco jiného?“ Soustředění na majetek ovlivňuje mysl ke zlému, způsobuje, že lidé raději věří sobě než Bohu. Písmo však nabízí lék: „...Ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem, praví Hospodin zástupů“ (Za 4,6). Materialismus a jeho vláda v našem životě neobstojí, pokud náš život řídí Duch svatý, pokud se svěříme Bohu a svou hodnotu založíme na jeho milosti.

Otázky k rozhovoru

1. *Přestože nemáme mnoho majetku, jakým způsobem se nás mohou týkat hrozby, o kterých jsme tento týden uvažovali?*
2. *Někteří lidé říkají: „Nezajímám se o peníze. Peníze pro mě nic neznamenají.“ Proč to v převážné většině případů prostě není pravda? Peníze jsou důležité a v našem životě mají své místo. Otázkou je, jak si můžeme k penězům udržet zdravý vztah.*
3. *„Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničící mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou. Ukládejte si poklady v nebi, kde je není ničící mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou. Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce“ (Mt 6,19–21). Pozorně si přečti, co Ježíš v těchto verších říká. Jaká myšlenka tě oslovila?*

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

Vidím, chci, vezmu si

Texty na tento týden

Gn 3,1–6; Iz 56,11; Mt 13,3–7.22; 26,14–16; 2K 8,1–7; 2Pt 1,5–9

Základní verš

„U koho bylo zaseto do trní, to je ten, kdo slyší slovo, ale časné starosti a vábivost majetku slovo udusí, a zůstane bez úrody.“ (Mt 13,22)

Z různých stran na nás působí pokušení, abychom penězům, hmotnému majetku a snaze získat je věnovali nedůležitější místo v našem životě. Ellen G. Whiteová popisuje ďáblovu snahu přivábit nás lákadly myšlenek materialistické filozofie takto: „Jděte, opijte vlastníky půdy a majetku starostmi tohoto života. Předvedte jim svět v tom nejatraktivnějším světle tak, aby si shromažďovali poklady, a upevněte jejich zálibu v pozemských věcech. Musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom těm, co slouží Boží věci, zabránili získat prostředky, které proti nám mohou použít. Peníze udržte v našich vlastních řadách. Čím více prostředků získají oni, tím více poškodí naše království tím, že nám odlákají poddané. Donuťte je starat se více o peníze než o budování Kristova království a o šíření pravd, které nenávidíme. Nemusíme se bát jejich vlivu, protože je jisté, že každý sobecký a chamtivý člověk padne do naší moci a nakonec bude od Božího lidu oddělen.“ (CS 154.155)

Žel, že tato taktika je v mnoha případech stále účinná. V této lekci se proto blíže podíváme na některá nebezpečí, která jsou v Bibli představena jako satanova „duchovní past“, ale také na to, jak nad nimi s Boží pomocí zvítězit.

Budování společenství

- ▶ *Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?*
- ▶ *Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.*

Evangelium prosperity

¹Chceme vám povědět, bratří, jakou milost dal Bůh církvím v Makedonii. ²Tak se osvědčily v mnohém souzení, že z jejich nesmírné radosti a veliké chudoby vzešla jejich bohatá štědrost. ³Mohu jim dosvědčit, že dobrovolně dávali podle své největší možnosti, ano i nad možnost; ⁴s velkou naléhavostí nás prosili, aby se směli účastnit této pomoci pro bratry v Judsku. ⁵Překonali všechno naše očekávání: dali sami sebe předně Pánu a z vůle Boží také nám. (2K 8,1–5)

Osobní studium

Pavel v tomto textu mluví o velmi chudých křesťanech. Jak to zapadá do populárního obrazu Boha, který své děti zahrnuje požehnáním a naplňuje všechny jejich potřeby? Jak je možné, že text přesto říká, že zakusili velkou Boží milost?

Tito lidé byli velmi chudí (2K 8,2), ale přesto byli štedří a dávali více, než si objektivně vzato mohli dovolit. Je tedy zřejmé, že ani u makedonských křesťanů neplatilo pravidlo, že člověk žijící s Bohem bude automaticky bohatý.

Přesto je mezi mnoha křesťany stále populární představa křesťanského života v hmotném dostatku (tzv. „evangelium prosperity“). Odvolávají se na řadu biblických textů (často vytržených z kontextu) a prohlašují: Bůh ti chce požehnat a důkazem jeho požehnání je velikost majetku, který vlastní. Jinými slovy, pokud jsi věrný, Bůh z tebe udělá boháče. Následuj Boha a On tě udělá bohatým, budeš mít mnoho majetku. Máme pro tebe naši „dobrou zprávu“, naše vlastní „evangelium“. To je skutečné poselství této myšlenky.

Spojování evangelia se zárukou bohatství je však zavádějící. Vytváří nesoulad s Písmem a odráží egoistickou teologii, která není ničím jiným než polopravdou oděnou do biblického jazyka. Jádro této lži je zároveň jádrem každého hříchu – je jím vlastní já a touha uspokojit ho bez ohledu na ostatní.

Evangelium prosperity nás učí, že pokud Bohu něco dáme, zaručí nám to materiální bohatství. Z Boha tak tento přístup dělá výdejní automat a z našeho vztahu s ním obchodní dohodu: *Já udělám tohle – a ty slíb, že na oplátku uděláš tamto.* Nedáváme, protože je to správné, ale kvůli tomu, co za to dostaneme.

Aplikace

Zamysli se nad příklady lidí, kteří jsou věrní, ať už mají málo, nebo mnoho majetku. Co z toho vyplývá o vztahu Božího požehnání a bohatství? Jak se tobě daří být blízko Bohu – bez ohledu na to, jaká je tvá momentální ekonomická situace?

Zastřený duchovní zrak

³I mluvil k nim mnoho v podobenstvích: „Vyšel rozséváč rozsívat. ⁴Když rozsíval, padla některá zrna podél cesty, a přilétli ptáci a sezobali je. ⁵Jiná padla na skalnatou půdu, kde neměla dost země, a hned vzešla, protože nebyla hluboko v zemi. ⁶Ale když vyšlo slunce, spálilo je; a protože neměla kořen, uschla. ⁷Jiná zas padla mezi trní; trní vzrostlo a udusilo je. ... ²²U koho bylo zaseto do trní, to je ten, kdo slyší slovo, ale časné starosti a vábivost majetku slovo udusí, a zůstane bez úrody.“ (Mt 13,3–7.22)

Osobní studium

Před jakým nebezpečím varuje Ježíš v Mt 13,3–7.18–23? Proč je tato hrozba aktuální pro každého, bez ohledu na to, zda je bohatý, anebo chudý?

Ježíš dobře zná a chápe naše potřeby, včetně těch finančních. Zároveň ale ví, kde se skrývá pokušení: chudí mají obavy z nedostatku, bohaté trápí to, co by ještě chtěli. Tyto starosti pak mohou snadno v našich životech „udusit slovo“.

Na pochopení pravdy, že starosti a bohatství tohoto světa jsou dočasné, bychom snad ani nepotřebovali Bibli. Kolem sebe vidíme, že nic není trvalé. Vyjádřil to i apoštol Pavel: „Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné“ (2K 4,18). Křesťané jsou krátkozrací, pokud se více zaměřují na starosti tohoto světa než na nebeskou cestu. Jen málo věcí zastře jejich zrak tak jako zrádné bohatství. Hellen Kellerová, která sama byla nevidomá, řekla: „Nejpolitovanější člověk na světě je ten, kdo má zrak, ale nevidí.“ Bible je plná příkladů těch, kteří viděli, ale přitom byli duchovně slepí.

„Někteří lidé tak velmi milují tento svět, že to úplně pohlcuje jejich lásku k pravdě. Jejich zájem o nebeské poklady slábne tím víc, čím víc roste jejich majetek na zemi. Čím více toho na tomto světě vlastní, tím pevněji se upínají na své bohatství, jako by se báli, že jim někdo jejich vytožený poklad odebere. Čím více vlastní, tím méně toho mají pro druhé, protože čím více mají, tím se cítí být chudšími. Jak zákeřné je bohatství! Nevidí ani nepocítí potřebu Boha.“ (SG 267) Zastřený duchovní zrak ohrožuje věčné spasení. Nestačí se jen z povzdálí dívat na Ježíše, musí být skutečně v centru naší pozornosti.

Aplikace

Jak se ve tvém životě projevuje „zákeřnost“ bohatství? Můžeš udělat nějaká praktická rozhodnutí, která ti pomohou nepodlehnout této hrozbě? Do jaké míry ovlivňují starosti všedních dnů směřování tvého života?

Chamtivost – nenápadný hřích

¹Nejzchytralejší ze vsí polní zvíře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: „Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“ ²Žena hadovi odvětila: „Plody ze stromů v zahradě jíst smíme. ³Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: „Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.“ ⁴Had ženu ujišťoval: „Nikoli, nepropadnete smrti. ⁵Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.“ ⁶Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl. (Gn 3,1–6)

Osobní studium

Jako každý hřích, i chamtivost začíná v srdci a razí si cestu na povrch. Podobně jako v ráji.

Jak satan svedl Evu k hříchu? Jaké „zmodernizované“ podoby tohoto svodu potkáváte ve svém životě a kolem sebe?

Zdá se, že reklamní průmysl získal v tomto příběhu vzorový příklad prodeje produktů. Dábel představil ovoce ze zakázaného stromu tak, aby v Evě vyvolal touhu získat více, než měla. Aby si začala myslet, že potřebuje něco, co ve skutečnosti nepotřebovala. Geniální taktika. Její pád doprovázejí tři kroky, které může udělat každý z nás, jestliže se nechá ovlivnit chamtivostí: *Vídím, chci, vezmu si*.

Chamtivost může být takřka nenápadným hříchem. Stejně jako žádostivost, která je skryta hluboko v nás, ale když přinese ovoce, může být naprosto devastující. Zničí vztahy, zanechá otevřené rány v srdcích našich blízkých a nakonec nás ubije výčitkami.

Když chamtivost vyjde na povrch, přemůže jakoukoli dobrou zásadu. Král Achab viděl Nábotovu vinici, zatoužil po ní a „trucoval“, dokud vinici nezískal. Jezábel kvůli němu nechala Nábota zabít (1Kr 21). Když Achan viděl roucho a peníze, neodolal a vzal si je (Joz 7,20–22). Chamtivost je jen jinou formou sobectví.

„Pokud je sobectví převládající formou hříchu, chamtivost můžeme považovat za převládající formu sobectví. Tuto myšlenku naznačuje i apoštol Pavel. Když popisuje „zlé časy“ (2Tm 3,1) posledního odpadnutí, představuje sobectví jako kořen všeho zla a chamtivost jako jeho nejdůležitější ovoce. „Lidé budou sobectví, chamtiví, chvástaví, domýšliví...“ (2Tm 3,2).“ (John Harris, *Mammon*. New York: Lane & Scott, 1849, str. 52)

Aplikace

Je důležité, abys v sobě rozpoznal všechny sklony k chamtivosti? Když se zamyslíš nad pokušením, kterému čelila Eva, napadají tě podobné situace z tvého života? Co můžeš dělat, pokud cítíš, že v tobě roste chamtivost?

Lakomství – chtít všechno pro sebe

¹¹Ale jsou to psi hltaví, nenasytí. A to jsou pastýři! Bez zájmu a pochopení. Všichni jsou obráceni k svým cestám, každý za svým ziskem, odkudkoli. ¹²„Přijďte! Opatřím víno, opojným nápojem se opojíme. Zítřek bude jako dnešek, velký, přebohatý.“ (Iz 56,11.12)

Osobní studium

V uvedeném textu je popsáno chování „pastýřů lidu“. Proč je podle vás touha po zisku a zbohatnutí tak lákavá i pro ty, kteří se hlásí k Bohu?

Pro nás po pádu do hříchu může být lakomství přirozené a snadné jako dýchání. Je však těžké představit si, že bychom s tímto povahovým rysem mohli odrážet Krista. „Znáte přece štedrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli“ (2K 8,9).

Pouze Pán ví, kolik škod napáchalo lakomství v průběhu dějin. Vedlo k válkám a přimělo lidi, aby se dopustili nepředstavitelných zločinů s dalekosáhlými důsledky. Lakomství je jako virus, který napadne svého hostitele a pohltní každou ctnost. Je to nemoc, která chce všechno: vašeň, moc i majetek. *Vidím, chci, vezmu si.*

Přečti si Mt 26,14–16. Co v tomto smutném příběhu způsobila touha po penězích?

Všimni si Jidášových slov: „Co mi dáte? Já vám ho zradím“ (Mt 26,15). Vzpomínali jsme, že lakomství může zastínit všechno ostatní. Jidáš měl přednost, jakou mělo jen pár lidí v dějinách: žil s vtěleným Ježíšem, byl svědkem jeho zázraků a slyšel ho kázat slova života. A přece – k jakému činu ho přivedla chamtivost a lakota!

„Ježíš věděl, že ho Jidáš zradí, a přesto se k němu choval velmi ohleduplně. Spasitel často učil o podstatě dobroty a laskavosti a dotýkal se přitom samotných kořenů chamtivosti. Představil Jidášovi lakotu ve vší její odpudivosti a Jidáš si mnohokrát uvědomil, že hovoří o jeho povaze a hříchu. Nechtěl však svoji nepravost vyznat a vzdát se jí.“ (DA 295; TV 185)

Aplikace

Každý z nás může ve svém charakteru rozpoznat nějakou míru lakoty. Jak se lakomství projevuje ve tvém životě? Jak se dá tento přirozený sklon udržet pod kontrolou?

Sebeovládání

²²Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, ²³tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací. ²⁴Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony. ²⁵Jste-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit. ²⁶Nehledejme prázdnou slávu, nebudme jeden k druhému vyzývaví, nezávidme jeden druhému. (Ga 5,22–26)

⁵Proto také vynaložte všechnu snahu na to, abyste ke své víře připojili ctnost, k ctnosti poznání, ⁶k poznání zdrženlivost, ke zdrženlivosti trpělivost, k trpělivosti zbožnost, ⁷ke zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku. ⁸Máte-li tyto vlastnosti a rozhojňují-li se ve vás, nezůstanete v poznání našeho Pána Ježíše Krista nečinní a bez ovoce. ⁹Komu však scházejí, je slepý, krátkozraký a zapomněl na to, že byl očištěn od svých starých hříchů. (2Pt 1,5–9)

Osobní studium

Co nám podle úvodních textů pomůže čelit nástrahám lakoty a chamtivosti, ať už jsme bohatí, nebo chudí?

Tyto verše nám ukazují Boží směrnice pro náš život. Spojuje je nutnost sebeovládání. Ovládat sám sebe může být opravdu namáhavé, jestliže čelíme lakomství, chamtivosti a touze vlastnit. Jedině tak, že budeme ovládat nejprve naše myšlenky a potom i činy, můžeme být uchráněni od nebezpečí, nad kterým tento týden přemýšlíme.

Ovládat se však můžeme jen do té míry, do jaké se předáváme do Boží moci. Nikdo z nás nemůže sám porazit své hříšné sklony, které jsme dříve „pěstovali“ a „šlechtili“. Pokud chceme nad těmito mocnými a zrádnými vlivy zvítězit, potřebujeme nadpřirozené působení Ducha svatého. „Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát“ (1K 10,13).

Aplikace

Zamysli se nad cestou víry, která je popsána v 2Pt 1,5–9. Jaký je její cíl? Co ti může pomoci jít touto cestou?

Podněty k zamyšlení

Touha být šťastný a spokojený je základní lidskou potřebou a materialismus tuto potřebu nikdy nemůže uspokojit. Hluboko ve svém nitru lidé vědí, že je to pravda, ale posedlost majetkem je přesto neopouští: *Chci, vidím, vezmu si*. Co může být jednodušší? Adventisté sedmého dne čelí spolu s ostatními pokušení přijmout za své materialistické hodnoty – sledování pouze hmotného zájmu a vlastního prospěchu. Ani neustálé zvětšování vlastního majetku však nepřináší trvalé štěstí. Naopak, vytváří problémy. To můžeme sledovat i v příběhu bohatého mládence, který od Ježíše odešel smutný a sklíčený, protože neuslyšel to, co chtěl. „Právě hodnoty a myšlenky materialismu jsou spojovány s dalšími příčinami ničícími štěstí lidí – s nízkou spokojeností se životem, se smutkem vedoucím až k depresi a úzkostným stavům. Způsobují i fyzické a psychické problémy, bolesti hlavy, poruchy osobnosti, narcizmus a také asociální chování.“ (Tim Kasser, *The High Price of Materialism*, Cambridge, Mass.: The MIT Press, 2002, str. 22)

Jinými slovy, materialisticky založení křesťané sice hrdě piji ze studny bohatství, ale jejich spiritualita je vyprahlá. Jestliže však budeme pít vodu, kterou dává Ježíš, nikdy nebudeme žíznit (J 4,14).

Otázky k rozhovoru

1. *Přemýšlej nad myšlenkou „evangelia prosperity“. Jaké biblické texty mohou být použity na obhajobu této teze? Jaké biblické texty o životě věrných se naopak dají použít k vyvrácení tohoto učení?*
2. *Jeden muž při pohledu na svého syna řekl: „Naučil jsem se od něho dvě důležité biblické pravdy. Zaprvé, rodíme se jako hříšníci. Zadruhé, rodíme se se sklonem k lakomství.“ Napadne vás nějaká příhoda, kdy už na malých dětech můžeme pozorovat, jak jsme jako lidé lakomí? Co nám to říká o potřebě Boží milosti?*
3. *Někdo napsal: „Jestliže hledáme příčinu trápení, neměli bychom lidem dělat testy na drogy. Měli bychom jim udělat testy na hloupost, ignoranci, lakomství a lásku k moci.“ Co je na lakomství tak ničivého? Kdo takovým chováním nejvíc trpí? Znáš příklady, kdy lakomství všem zúčastněným velmi uškodilo?*

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

Bůh, nebo mamon?

Texty na tento týden

Ex 9,13,14; Dt 10,14; Jr 51,15; Mt 19,16–22; Zj 1,5

Základní verš

„Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.“ (Fp 2,9–11)

Bůh svůj postoj k přehnanému zájmu o peníze a majetek vyjadřuje poměrně rázně a přímo. To, co Ježíš řekl lakomému boháči, kterému Bůh požehnal, a on přesto shromažďoval stále více, by v nás mělo vyvolat obavy: „Ale Bůh mu řekl: ‚Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvou duši, a čím bude to, co jsi nashromáždil? Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady a není bohatý před Bohem‘“ (L 12,20.21).

Služba Bohu a služba penězům se vzájemně vylučují. Jedno, nebo druhé, Bůh, nebo mamon. Myslet si, že dokážeme žít takovým dvojitým způsobem, je iluzí, protože život nás dříve či později dožene. Možná dokážeme oklamat ostatní, možná dokonce sami sebe, ale Boha, kterému se jednoho dne budeme odpovídat, toho neoklameme.

Musíme se rozhodnout. Čím déle váháme, vymlouváme se a odkládáme to na později, tím více budou peníze a láska k majetku náš život ovlivňovat. Víra vyžaduje rozhodnutí. Naše rozhodování nám usnadní, pokud pochopíme, jaký Bůh je, co pro nás vykonal a co mu dlužíme. A právě na to se chceme v této lekci společně zaměřit.

Budování společenství

- ▶ *Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?*
- ▶ *Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.*

Stvořitel a dárce života

On svou silou učinil zemi, svou moudrostí upevnil svět, svým rozumem napjal nebesa. (Jr 51,15)

Osobní studium

Jak bys na základě uvedeného textu zhodnotil okolní svět? Co o něm můžeme říci na základě toho, kým byl stvořen?

„Na počátku se Bůh zjevoval ve všem, co stvořil. Kristus rozprostřel nebesa a položil základy země. Jeho ruka rozmístila světy ve vesmíru a stvořila polní květiny. ‚Upevnil svou mocí hory‘ (Ž 65,7). ‚Jeho je moře, on sám je učinil‘ (Ž 95,5). Naplnil zemi krásou a ovzduší zpěvem. Na všechno na zemi, ve vzduchu i na nebi zapsal poselství Otcovy lásky.“ (DA 20; TV 9)

Stvořené věci samy o sobě nejsou špatné. Přestože je některá náboženství považují za zlo a za dobré uznávají pouze věci duchovní, Bible si materiálního světa cení. Jak by mohl být špatný, když ho stvořil sám Ježíš? Jako každý dar od Boha však může být zneužit a nesprávně využíván. To však neznamená, že by původní dar nebyl dobrý. Bible nás varuje před zneužitím toho, co Bůh na tomto světě stvořil. Samotné věci nás neohrožují, spíše náš nesprávný vztah k nim.

Bůh vytvořil hmotný svět a přál si, aby z něj měli lidé radost: „Budeš se radovat ze všeho dobrého, co dal Hospodin, tvůj Bůh, tobě a tvému domu, ty i lévijec i bezdomovec, který bude mezi vámi“ (Dt 26,11; viz také Dt 14,26). Naše krásná planeta, kterou Kristovým prostřednictvím Bůh vytvořil (J 1,1–3; Ko 1,15.16), je jen vzorkem jeho stvořitelského díla. Kristova úžasná tvořivost při vytváření vesmíru ukazuje na jeho jedinečný pohled na svět a na ty, kteří na něm žijí. Ježíš zná hodnotu materiálních věcí a dal nám je k užitku a pro radost. Zároveň ví, co se stane, když lidstvo jeho dary zneužije nebo z nich udělá samoúčelný cíl. Všechno bylo stvořeno se záměrem oslavit Boha.

Aplikace

Přestože v našem světě, přírodu nevyjímaje, vidíme následky hříchu, dokážeš v něm rozpoznat rukopis Stvořitele? Zkus se někdy v průběhu každodenní rutiny zamyslet nad tím, co tě obklopuje. Co vidíš? Co to vše říká o tom, jaký je náš Stvořitel?

Bůh, který se stal člověkem

¹⁶A hle, kdosi k němu přišel a zeptal se ho: „Mistře, co dobrého mám dělat, abych získal věčný život?“ ¹⁷On mu řekl: „Proč se mě ptáš na dobré? Jediný je dobrý! A chceš-li vejít do života, zachovávej přikázání!“ ¹⁸Otázal se ho: „Která?“ Ježíš odpověděl: „Nebudeš zabíjet, cizoložit, krást, křivě svědčit, ¹⁹cti otce a matku, miluj svého bližního jako sám sebe.“ ²⁰Mladík mu řekl: „To jsem všechno dodržoval! Co mi ještě schází?“ ²¹Ježíš mu odpověděl: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne.“ ²²Když mladík uslyšel to slovo, smuten odešel, neboť měl mnoho majetku. (Mt 19,16–22)

Osobní studium

Zamysli se nad úvodním textem. Proč mládenec odešel smutný? V čem byl problém? Jaké dvě touhy se v jeho nitru dostaly do konfliktu?

Mladý muž, o němž hovoří Matoušovo evangelium, měl tu přednost setkat se osobně s Bohem, který se stal člověkem, s Tím, který se vzdal bohatství celého vesmíru, aby nás zachránil. Mládenec však dovolil, aby ho jeho pozemský majetek oddělil od samotného Boha. Láska k světským věcem ho oslepila a přemohla i jeho smutek. Ani zármutek, který cítil, ho nepřivedl k tomu, aby se zachoval správně.

Jako křesťané věříme, že Ježíš byl plně Bůh a plně člověk. Výjimečné spojení božství a lidství mu umožnilo vnímat, co je důležité zde na zemi, a co je důležité pro věčnost. Jeho božskou a zároveň lidskou přirozenost nemůžeme zpochybnit jen proto, že jí nerozumíme. Letadlo nepřestane létat jen proto, že někdo nerozumí zákonům aerodynamiky.

Ježíš přišel na tento svět, aby nám ukázal, jak moc nás Bůh miluje a stará se o nás. Ježíš ukázal pravý charakter našeho nebeského Otce, který se velmi liší od představy chladného a vzdáleného božstva.

Nepřítel se však snaží lidi od Boha oddělit. Pokusil se jej odosobnit a představit jako někoho, komu vůbec nejde o nás. Jako bytost, která hájí jen svoje zájmy. Všechno usiluje o to, abychom nikdy neokusili Boží dobrotivost a milost. V této snaze nepříteli pomáhá i přehnaná láska k materiálním věcem.

Aplikace

Zažil jsi někdy situaci, kdy ses měl rozhodnout mezi následováním Ježíše, a materiálním prospěchem? Co v té chvíli převážilo? Co ti v takových chvílích pomáhá v rozhodování?

Zachránce a Vykupitel

4Milost vám a pokoj od... 5Ježíše Krista, věrného svědka, prvorozeného z mrtvých a vládce králů země. Jemu, jenž nás miluje a svou krví nás zprostil hříchů 6a učinil nás královským kněžstvem Boha, svého Otce – jemu sláva i moc navěky. Amen. (Zj 1,4–6)

Osobní studium

Lidstvo se stalo dlužníkem vůči božské spravedlnosti tím, že Adam a Eva zhřešili. Porušený zákon znamená smrt. Zbankrotovali jsme a náš dluh nedokážeme splatit.

Bůh ve své lásce k nám začal uskutečňovat plán záchranu. Ježíš se stal naším „ručitelem“ (Žd 7,22). Když o Ježíši řekneme, že je naším Vykupitelem, ukážeme na největší obchod v dějinách lidstva. Jedině jeho oběť mohla být přiměřeným výkupným. Na kříži nám Ježíš daroval milost, když za nás zaplatil náš dluh. Nebesa nikdy nebyla svědky obchodu, při kterém by byla zaplacená větší cena (Ef 5,2).

„Bůh vykoupil všechny lidi za nekonečně velkou cenu. Když dal v Kristu celé nebe, vydal všechny nebeské poklady. Vykoupil vůli, city, rozum i srdce každého člověka.“ (COL 326; PM 164)

Poslední Ježíšova slova na kříži zněla: „Dokonáno jest“ (J 19,30). Splnil své poslání – a náš dluh byl zaplacen. Ta slova nevyříkl jako poražený, ale jako ten, který uspěl v záchraně ztraceného světa. Když hledíme na kříž, vidíme, jak tato spásná událost z minulosti působí v současnosti a dává naději do budoucna. Ježíš nám daroval svůj život, aby navždy skoncoval s hříchem, smrtí a působením nepřítele. Spasení jsme si ničím nezasloužili, a přesto „jsme vykoupeni jeho krví a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost, kterou nás zahrnul“ (Ef 1,7).

Kristus Vykupitel je nejvznešenějším obrazem Boha. Jeho nejvyšším cílem je zachránit nás. Ukazuje nám, jak moc si Bůh cení lidí a vzájemného vztahu s námi. Spravedlnost již byla vykonána a čeká se jen na naši reakci.

Aplikace

Když si uvědomíš, že Ježíš za tebe zaplatil dluh, jak bys měl reagovat?

Žárlivý Bůh

¹³Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propust' můj lid, aby mi sloužil! ¹⁴Tentokrát zasáhnu do srdce všemi svými údery tebe i tvé služebníky a tvůj lid, abys poznal, že na celé zemi není nikdo jako já. (Ex 9,13b.14)

Osobní studium

Jak rozumíš Božímu výroku „na celé zemi není nikdo jako já“? V čem se Bůh odlišuje od svého stvoření?

„Lidská mysl, která má své limity, nemůže zcela pochopit charakter nebo činy toho, kdo je nekonečný. Ani ten nejdychtivější rozum či nejbystřejší a nejvzdělanější mysl nikdy nevystihne záhadu svatého Boha.“ (5T 698.699)

Bohu se nikdo nevyrovná (1Kr 8,60). Přemýšlí, pamatuje si a jedná způsobem, kterému nerozumíme. I když se všemožně snažíme si ho představit, Bůh zůstává Bohem. On je ten, kdo vytvořil každou sněhovou vločku, každý mozek a každou tvář a povahu jako unikát, a nikdo není jako On. Stvořitel nemůže být stejný jako jeho stvoření.

Když se zamyslíme nad Bohem, jeho svrchovaností a činy, neexistuje nikdo a nic, co by mu mohlo konkurovat. Bůh však „soupeří“ o lidskou lásku. Možná proto o sobě říká, že je žárlivý (Ex 34,14). Bůh stvořil lidi jako svobodné. Znamená to, že máme možnost sloužit jemu ale i někomu jinému. Základní lidský problém spočívá v pokušení sloužit jiným bohům, namísto toho, abychom sloužili jedinému Bohu, kterému stojí za to sloužit. Nemůžeme se proto divit, když sám o sobě řekne, že je žárlivý Bůh.

Aplikace

Co ve tvém životě soupeří s Bohem o tvou náklonnost? Bůh se nám představuje pomocí lidských vlastností. Jak se projevuje Bůh ve tvém životě? Jakými vlastnostmi bys ho popsal?

Vlastník celého vesmíru

Hle, Hospodinu, tvému Bohu, patří nebesa i nebesa nebes, země a všechno, co je na ní. (Dt 10,14)

Osobní studium

V úvodním verši čteme, že Hospodinu patří všechno. Zkus se konkrétně zamyslet nad věcmi a oblastmi života, které mu patří.

Patříme Bohu, protože nás stvořil a vykoupil. Patříme mu nejen my, ale i vše, co máme. Sami o sobě nevlastníme nic, pouze svobodnou vůlí se rozhodnout.

Světské myšlení je opačné – majetek patří nám. Je to ale klam. Bible nám říká, že skutečnými vlastníky majetku nejsou lidé.

Bůh, a ne my, vlastní všechno (Jb 38,4–11). Jsme jen hosté a přistěhovalci, tak jako Izraelci v zaslíbené zemi (Lv 25,23). Na Bohu je závislý dokonce každý náš nádech (Sk 17,25). I to, o čem si myslíme, že je naše, je vlastně jeho. My jako správci Božího vlastnictví máme hospodařit s hmotným i nehmotným majetkem tak, aby sloužil k Boží slávě.

„Všechny věci patří Bohu. Lidé však mohou jeho nárok ignorovat. Zatímco on jim bohatě naděluje požehnání, oni mohou jeho dary sobecky použít pro vlastní uspokojení. Ze svého správcovství se však budou muset zodpovídat.“ (9T 246)

Boží vlastnictví a naše správcovství vystihují jeden z rozměrů našeho vztahu s Bohem. Pouze pokud jsme skutečnými správci, můžeme být použitelní k službě a připraveni na život v nebi. Jen tak můžeme být pro ostatní požehnáním. Nevěrní správci brání Bohu v přístupu k jeho majetku. V textu na středu jsme zmínili, že Bůh nám svou vůlí nevnučuje. Stvořil nás a dal nám majetek, který máme spravovat, dokud nepřijde. To, jak ho používáme, svědčí o našem vztahu s Bohem.

Aplikace

Co pro tebe osobně znamená věta, že vše, co vlastníš, ve skutečnosti patří Bohu? Jak tento pohled na svět mění tvůj přístup k majetku?

Podněty k zamyšlení

Správčovství, jak ho představuje Písmo, začalo tím, že Bůh Adama a Evu postavil do krásného příbytku, o který se měli starat (Gn 2,15). V tomto dokonalém prostředí bylo jejich úkolem vytvořit ze zahrady domov. Bůh je naučil i to, jakou mají odpovědnost. Péče o Eden měla do nové rodiny přinést smysl a radost.

Význam hebrejského slova „vláda“ (Gn 1,26.28) znamená „dostat pod kontrolu a panovat“. V rajských podmínkách však nešlo o tvrdou nadvládu, ale o laskavou péči o Boží stvoření. Tato odpovědnost stále trvá. Adam s Evou se v tomto prostředí učili, jak být dobrými správci. Bůh od počátku chtěl, aby Adam a Eva nesli odpovědnost a měli jeho důvěru. Sami však neměli být vlastníky. Měli Bohu ukázat, že svou roli budou věrně plnit.

„Adam a Eva dostali zahradu Eden, aby se o ni starali. Měli ji naplnit a podmanit si ji. Při své práci byli šťastní. Jejich mysl, srdce i vůle byly v harmonii. Práce pro ně nebyla namáhavá a únavná. Svůj den trávili užitečnou prací a vzájemným společenstvím. Jejich poslání je těšilo. Bůh a Kristus je navštěvovali a povíдали si s nimi. Měli dokonalou svobodu. ... Bůh byl vlastníkem jejich rajského domova a oni to přijímali.“ (10MS 327)

Otázky k rozhovoru

1. *Bohu patří celý svět. Jak je to s naší odpovědností za životní prostředí? Asi bychom se měli vyhnout projevům fanatismu při jeho ochraně, ale neměli bychom být vůči svému okolí lhostejní. Jaký postoj bychom jako křesťané měli zaujmout, pokud jde o péči o životní prostředí?*
2. *Bůh sám o sobě na několika místech v Bibli říká, že je žárlivý. Z mezilidských vztahů jsme zvyklí vnímat žárlivost jako něco negativního, čemu bychom se měli vyhnout. Jak tedy můžeme porozumět Boží žárlivosti, aniž by nás ovlivňovalo naše negativní předporozumění?*
3. *To, co Bůh stvořil, můžeme užívat, ale nezneužívat. Dokážeme tyto dva postoje správně rozlišovat? Napadne tě nějaká situace, která není úplně jednoznačná?*

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

Opustit cestu svévolníků

Texty na tento týden

1Kr 3,9–11; Mk 11,24; L 24,27; J 5,39; 14,26; Ko 3,1.2; Žd 11,6

Základní verš

„V den prchlivosti neprospěje majetek, kdežto spravedlnost vysvobodí od smrti.“ (Př 11,4)

Nepříteli se nepodařilo naplnit své plány v Ježíšově životě, uspěl však u všech ostatních lidí. Pokud si neoblékáme celou Boží zbroj, bude se mu dařit i nadále. Nosit ji, to je jediný způsob, jak můžeme nepodlehout tomu, co nabízí svět.

Bůh nám dává vše, co potřebujeme, a na něj máme upřít svou pozornost. Když si David uvědomil, co má v životě největší hodnotu, napsal: „Žijte v Hospodinově bázni, jeho svatí, vždyť kdo se ho bojí, nemají nedostatek“ (Ž 34,10). I Šalomoun věděl, že moudrost a rozumnost jsou cennější než stříbro a zlato (Př 3,13.14). Pravé štěstí znamená zaměřit svou pozornost na Krista, kterému patříme. Ne na majetek, který patří nám.

Pokud nechceme podlehnout lákadlům světského způsobu života, je naší jedinou nadějí zdravý vztah s Ježíšem. V tomto týdnu se budeme věnovat jednotlivým prvkům tohoto vztahu. Pokusíme se rozpoznat, co ovlivňuje naše touhy, a budeme přemýšlet nad Kristem – pravým smyslem života.

Budování společenství

- ▶ *Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?*
- ▶ *Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.*

Vztah s Kristem

**¹Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží.
²K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. (Ko 3,1.2)**

Osobní studium

V úvodních verších nám Pavel zanechal dobrou radu do života. Jak ji můžeme prakticky naplňovat? Napadnou tě ještě jiné biblické texty, které tuto myšlenku vyjadřují?

Láska k majetku je jako silný řetěz, kterým jsme připoutáni ke světu. Nemusíme toho vlastnit mnoho, přesto se touha po bohatství může stát naším prokletím. Nepřítel hledá způsoby, jak nás odvést od spasení. Lásku k majetku používá, aby k sobě přilákal co nejvíce lidí. Co nás před touto hrozbou ochrání?

Jediným lékem proti světskému způsobu myšlení je stálá oddanost Ježíši, odevzdání se jemu bez ohledu na životní okolnosti. Mojžíš „Kristovo pohanění pokládal za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě“ (Žd 11,26). Vztah s Ježíšem musí být naší prioritou. Chce, abychom se mu na základě našeho přesvědčení cele odevzdali, nestačí dát mu jen přednost před něčím jiným. Znamená to, že se Kristu máme odevzdat pro to, kým je a co pro nás udělal. Ne pro výhody, které víra v něj přináší.

Ježíš v nás má žít a jeho plány se mají stát našimi plány. Pravá odevzdanost znamená položit ruku na pluh a neohlížet se zpět (L 9,62). V takto odevzdaném člověku může Ježíš plně rozvinout jeho potenciál a zlámat pouta, která ho pevně drží ve světě. Namísto věcí má být v centru naší pozornosti Kristus. Je to jediná cesta, jak žít naplněný život.

Aplikace

Vzpomeň si na chvíli, kdy jsi získal něco, po čem jsi opravdu velmi toužil? Jak dlouho ti pocit štěstí a naplnění vydržel?

Studium Božího slova

Zkoumáte Písma a myslíte si, že v nich máte věčný život; a Písma svědčí o mně. (J 5,39)

Potom začal [Ježíš] od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma. (L 24,27)

Osobní studium

V těchto textech doporučoval Ježíš svým následovníkům (ale i odpůrcům) důkladné čtení Bible, zkoumání Božího slova. Proč? Jaký dopad to může mít na naše životy? Jak nám může studium Bible pomoci zaměřit mysl správným směrem?

Na světě se již prodalo více než šest miliard Biblí. Ke kolika z nich přistupují čtenáři jako ke slovu živého Boha? Kolik lidí je čte s upřímným a otevřeným srdcem, které chce poznat pravdu?

Studium Bible je „navigací“ ve zmateném světě. Bible je živým dílem božského původu a ukazuje nám pravdy, které nikde jinde nenajdeme. Je mapou pro každodenní život, rozvíjí mysl a pročišťuje charakter.

Bibli studujeme, protože je jedinečným zdrojem pravdy. Právě její pomocí poznáváme Ježíše tak, jak je nám představován. Zjišťujeme, kým je a co pro nás vykonal. Můžeme se do něj zamilovat a předat mu svůj život. Když budeme Ježíše následovat a poslouchat jeho slovo zjevené v Písmu, staneme se svobodnými. „Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni“ (J 8,36).

Pokud si nedáme pozor, může nás láska k světskému způsobu života a k majetku snadno odvést od Boha. Věnujme proto čas Božímu slovu. Bible směřuje naši pozornost k věčnosti a duchovním skutečnostem, které jsou pro nás klíčové. Láska k světským věcem nikdy nevede k správné duchovní morálce a biblické principy nahrazuje lakomstvím, sobectvím a smyslností. Nejvyšším cílem je pak získat všechno pro sebe. Láska zjevená v Bibli naopak buduje vztahy. Učí nás, jak je důležité vytvářet společenství s druhými. Tyto dva postoje jsou v naprostém protikladu.

Aplikace

Jaké biblické texty o Ježíši máš nejraději? Proč? Co z Bible tě nejvíce oslovuje? Přemýšlej, jak se podělit s druhými o to, co jsi od Boha dostal.

Modlitba víry

Věřte, že všechno, oč v modlitbě poprosíte, je vám dáno, a budete to mít. (Mk 11,24)

Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají. (Žd 11,6)

Osobní studium

Proč je podle těchto textů pro naše modlitby tak důležitá právě víra? Co znamená přistupovat k Bohu s vírou?

Křesťané říkají, že víra je vztah s Bohem. Ve vztahu můžeme toho druhého poznávat a poznání Boha znamená věčný život (J 17,3). Pro každý vztah je klíčová komunikace. Včera jsme přemýšleli nad tím, jak s námi Bůh komunikuje prostřednictvím Písma. My s ním komunikujeme modlitbou.

Pokud se chceme ve svém životě zaměřit na nebeské věci, modlitba je zcela nezbytná. Při modlitbě přirozeně vnímáme nebeskou realitu i zde na zemi. Ne vždy je však naše modlitba zárukou, že svůj život předáváme Bohu. Někdy je jen vyjádřením našeho sobeckého „já“. Důležité je, abychom se modlili a zároveň se odevzdali Bohu.

Americká zpěvačka Janis Joplin kdysi v jedné písni zpívala: „Pane, nekoupiš mi Mercedes?“ Ohradila se tak vůči materialismu těch, kteří vyznávají víru v Boha. Když se modlíme, ptejme se, zda hledáme Boží vůli, a ne svou. Modlitba má vyjadřovat naše podřízení se Bohu.

Pokud modlitba není spojena s vírou, nepřítel nám podstrkuje jen její levnou náhražku. „Modlitba a víra jsou úzce propojeny a nemůžeme je od sebe oddělovat. V modlitbě víry je ukryta božská moudrost. To musí pochopit každý, kdo chce, aby byl jeho život úspěšný. Kristus říká: Věřte, že všechno, oč v modlitbě poprosíte, je vám dáno, a budete to mít (Mk 11,24). Z jeho slov je jasné, že to, o co prosíme, musí být v souladu s Boží vůlí. Musíme prosit o to, co nám sám zaslíbil. Ať dostaneme cokoli, musíme to použít k uskutečnění jeho vůle. Když tyto podmínky splníme, je Ježíšův slib jistý.“ (Ellen G. Whiteová, *Prayer*, str. 57)

Aplikace

Jaký je tvůj modlitební život a za co se modlíš? Co to říká o tvých životních prioritách? Za co by ses měl modlit?

Život v moudrosti

⁹ „Kéž bys tedy dal svému služebníku srdce vnímavé, aby mohl soudit tvůj lid a dovedl rozlišovat mezi dobrem a zlem. Neboť kdo by dokázal soudit tento tvůj lid, jemuž je tak těžko vládnout?“
¹⁰ Panovníku se líbilo, že Šalomoun žádal o tuto věc. ¹¹ Bůh mu řekl: „Protože jsi žádal o toto a ne-
žádal jsi pro sebe ani dlouhý věk ani jsi nežádal bohatství, ba ani jsi nežádal bezživotí svých
nepřátel, ale žádal jsi pro sebe rozumnost při soudním jednání, ¹² hle, učiním podle tvých slov.
Dávám ti moudré a rozumné srdce, takže nikdo tobě podobný nebyl před tebou a ani po tobě
nepovstane nikdo tobě podobný.“ (1Kr 3,9–12)

Osobní studium

Zamysli se nad Šalomounovou žádostí a Boží reakcí na ni. Co důležitého řekl Bůh Šalomounovi? Proč jsou Boží slova z tohoto textu tak důležitá i pro nás?

Šalomounova prosba k Bohu je jedním z krásných biblických příběhů. Chtěl, aby mu Bůh daroval chápavé srdce, které bude umět správně vést Boží lid a rozlišovat mezi dobrým a špatným.

Šalomoun byl obdařen výjimečnou moudrostí. Pokud moudrost správně nevyužijeme, stane se jen zajímavou informací a ztratí svůj význam. To, že máme informace o Bohu a o tom, co od nás žádá, neznamená, že budeme zachráněni. Bůh Šalomouna povolal na cestu následování, ale jeho neposlušnost ho z ní svedla. K rozumu přišel až na sklonku života, když v pokoře napsal: „Moudrost je lepší než perly, nevyrovňají se jí žádné skvosty“ (Př 8,11).

Moudrost se projevuje tehdy, když využíváme své poznání a porozumění. Poznání zahrnuje fakta, porozumění zase schopnost úsudku. Když tyto dva prvky spojíme, stává se moudrost součástí našeho života. Moudrý správce je ten, kdo poznání a porozumění používá současně.

Na Šalomounově příkladu vidíme, jak snadno lze i toho nejmoudřejšího člověka zlákat hmotným světem. Toto nebezpečí nastane tehdy, když člověk s Božími dary ve svém životě nezachází správně.

Aplikace

Prosíš Boha o moudrost? Jak si tento dar od Boha představuješ? Dokázal bys nějak popsat rozdíl mezi moudrostí, jak je běžně chápána, a moudrostí, kterou dává Bůh?

Působení Ducha svatého

Ale Přímlovce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. (J 14,26)

Osobní studium

Boj s různými svody můžeme v našem životě vyhrát jediné tehdy, pokud na nás působí Duch svatý. Jak se projevuje jeho přítomnost, když čelíme zkouškám? Jakým způsobem nás učí rozpoznat, co právě potřebujeme?

To, že na naší zemi probíhá velký spor, je realita. Náš život se snaží získat dvě strany. Jedna nás přitahuje ke Kristu (J 6,44) a druhá ke světu (1J 2,16). Když je v našem životě přítomen Duch svatý, vede nás na tu správnou stranu. Dává nám sílu být věrnými Bohu a nenechat se vést náladami, které udávají směr ve světě kolem. Když budeme s jeho pomocí žít věrně už tady na zemi, připravíme se na život v nebi.

Pavel v 1K 2,5 radí, aby se naše „víra nezakládala na moudrosti lidské, ale na moci Boží“. Pokud se budeme chtít vzepřít svodům světa, Duch svatý nás bude směřovat k Ježíši.

„Satan se snaží ovládnout lidskou mysl lživými teoriemi a tradicemi. Vede lidi ke zvrácenému životnímu stylu a kazí tak i jejich povahu. Duch svatý oslovuje člověka prostřednictvím Písma a zasévá mu do srdce pravdu.“ (DA 671; TV 429)

Ježíš nám daroval Ducha svatého, aby nám po jeho nanebevstoupení zjevoval Boha. Duch svatý nás má přivádět k Ježíši a dává nám sílu odolat svodům světského způsobu života.

Aplikace

V kterých oblastech tvého života je pro tebe nejtěžší odolávat lákadlům světa? Duch svatý ti může dát sílu odolat. Co ti může pomoci odevzdat se mu?

Podněty k zamyšlení

Správce slouží na základě principu povinnosti a lásky. „Pamatujte, že povinnost má své dvojče – lásku. Když se tyto dvě spojí, zvládnou skoro všechno. Když se však rozdělí, nic dobrého nedokážou.“ (4T 62) Služba je aktivním projevem lásky. Hleďme na Ježíšovu úžasnou oběť, a budeme naplněni láskou a touhou sloužit.

Principem světa bez Boha je nenávist a její dvojče – vzpoura. Vzpoura může být projevem nenávisti. Nepřítel se vzbouřil proti Bohu (Ez 28,16.17) a jeho vzpoura potrvá až do chvíle, než bude zničen. Vyměnil moc lásky za lásku k moci. V evangeliích čteme, že náboženští vůdcové Izraele nenáviděli moc, s níž Ježíš vystupoval. Nezměnilo je ani přímé Ježíšovo napomenutí.

Otázky k rozhovoru

1. *Uvažuj nad principem lásky a povinnosti. Jak se projevuje láska bez povinnosti a povinnost bez lásky? Proč musejí obě působit zároveň?*
2. *Přečti si Př 11,4.28. Jak těmto veršům rozumíš? Co se zde dozvídáme o bohatství?*
3. *Uvažujte společně nad Šalomounovým životem. Jak se dostal tak daleko od Boha? V knize Kazatel je mnoho textů, které popisují pomíjivost a prázdnotu majetku. Přečtěte si některé z nich. V tomto týdnu jsme se zamýšleli nad modlitbou, studiem Bible a nad vztahem s Kristem. Co konkrétně vám pomáhá vytrvat na cestě víry?*

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

Zodpovědnost dobrých správců

Texty na tento týden

Iz 22,14–19; 1K 4,1,2; 2K 5,10; Ef 6,13–17; Ko 2,2,3; 1Tm 3,16; Tt 1,7–9; 1Pt 4,10

Základní verš

„Naše poselství nepochází z omylu ani z nekalých úmyslů, ani vás nechceme podvést. Bůh nás uznal za hodné svěřit nám evangelium, a proto mluvíme tak, abychom se líbili ne lidem, ale Bohu, který zkoumá naše srdce.“ (1Te 2,3,4)

Už na počátku dějin svěřil Bůh Adamovi a Evě zodpovědnou roli správců jeho stvoření. Měli se starat o zahradu, kterou vytvořil, těšit se z ní a moudře v ní vládnout (Gn 2,15). Bůh do jejich péče svěřil celé stvoření, ale nepatřilo jim.

V tomto týdnu budeme přemýšlet o tom, co znamená být v tomto hříšném světě dobrým a zodpovědným správcem. Jako Adam s Evou, i my jsme správcí, ale prostředí, o které se máme starat, je velmi odlišné od toho původního.

Jak být dobrými správcí? Můžeme se řídit příkladem, který nám dávají některé biblické postavy, a najdeme také biblické texty, které o správcovství přímo hovoří. Jakmile se staneme správcí v Boží službě, změní se naše chápání světa. Z materiálních hodnot se naše pozornost přesune na Stvořitele a jeho záměr se světem. Stejně jako Adamovi a Evě, i nám Bůh svěřil určitý úkol. Kromě péče o hmotný svět jsme jako Boží správcí zodpovědní i za to, jak nakládáme s duchovní pravdou.

Budování společenství

- ▶ *Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?*
- ▶ *Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.*

Správci ve Starém zákoně

¹⁵Toto praví Panovník, Hospodin zástupů: Jdi, vydej se k tomu hodnostáři, promluv k Šebnovi, správci domu: ¹⁶„Co tu pohledáváš, koho tu máš, žes tu vytesal pro sebe hrob? Dal sis hrob vytesat vysoko, dal sis vyhloubit příbytek ve skále! ¹⁷Hle, Hospodin tě odvrhe, odvrhne tě, ty hrdino, zabalí tě, ¹⁸smotá, jako klubko tě svine, jako míč tě odhodí do širší země. Tam umřeš a tam skončí tvé slavné vozy, pohano domu svého pána. ¹⁹Srazím tě z tvého postavení; ze svého úradu budeš svržen.“ (Iz 22,15–19)

Osobní studium

Kniha Izajáš připomíná muže jménem Šebna, kterému král Chizkijáš svěřil velkou zodpovědnost a jmenoval ho správcem svého paláce. Jakým následkům čelil, když se zpronevěřil svému poslání a zneužil své postavení? Co nás to učí o naší odpovědnosti před Bohem?

V překladech Starého zákona se slovo „správce“ používá jen několikrát. Většinou se jím překládá výraz „ten, kdo je nad domem“. Šlo o někoho, kdo měl na starost chod domácnosti (Gn 43,19; 44,1.4; 1Kr 16,9). Zodpovědností správce bylo jednat ve prospěch svého pána, starat se o jeho majetek a zařídit vše, čím ho pověřil. Náplň této práce pochopíme z vlastností, kterými je ve Starém zákoně popisován. Pokud se zpronevěřil svému poslání, okamžitě přestal být správcem. Jeho identita spočívala v plnění svěřeného úkolu.

Z některých příběhů Starého zákona je zřejmé, že správce nesl velkou zodpovědnost (Gn 39,4). Pán si ho vybral na základě jeho schopností. Když se ve službě osvědčil, pán ho respektoval a důvěřoval mu. Dále se dozvídáme, že správce velmi dobře věděl, komu svěřený majetek patří (Gn 24,34–38). Svému postavení rozuměl. Pokud si přisvojil pánův majetek, vztah důvěry byl zničen a správce byl propuštěn (Gn 3,23).

„Správce se ztotožňuje se svým pánem. Přijímá svěřenou odpovědnost a musí jednat jménem svého pána tak, jako by byl přítomen. Pánovy zájmy se stávají jeho zájmy. Být správcem je důstojné povolání, protože mu jeho pán důvěřuje. Pokud by se jakýmkoliv způsobem sobecky obohacoval z pánových zisků, vztah důvěry by nenávratně zničil.“ (9T 246)

Aplikace

Uvědomuješ si, co všechno spravuješ? Máš sklon si některé hmotné a duchovní dary přivlastňovat? Jak by se správcovská úloha měla projevit ve tvém každodenním životě?

Správci v Novém zákoně

¹Proto ať nás všichni pokládají za služebníky Kristovy a správce Božích tajemství. ²Od správců se nežádá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným. (1K 4,1,2)

⁷Neboť biskup má být bezúhonný jako správce Božího domu. Nemá být nadutý, zlostný, pijan, rváč, ziskuchtivý. ⁸Má být pohostinný, dobrý, rozvázný, spravedlivý, zbožný, zdrženlivý, ⁹pevný ve slovech pravé nauky, aby byl schopen jak povzbuzovat ve zdravém učení, tak usvědčovat od-půrce. (Tt 1,7–9)

Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti. (1Pt 4,10)

Osobní studium

Jak bys na základě těchto biblických textů popsal správce a jeho zodpovědnost? Koho a čeho všeho se má naše správcovská služba týkat?

V Novém zákoně se pojmem „správce“ překládají dva výrazy – *epitropos* a *oikonomos*. Obě slova popisují člověka, kterému jeho pán svěřil správcovskou roli.

Správce je v Bibli charakterizován tím, jakou práci vykonává. Ve Starém zákoně je úloha správce popsána nepřímo. Vyplývá z postavení Boha, který je představen jako vlastník všeho. V Novém zákoně je důraz kladen na to, že se správce musí svému pánovi zodpovídat (L 12,48), a na očekávání, která má naplnit (1K 4,2). Má na starosti více než jen péči o domácnost. Oba popisy jsou si velmi podobné a nevyklučují se.

Ježíš nově definuje roli správce v podobenství o nepoctivém správci (L 16,1–15). Poučení není jen v tom, jak se vyhnout finanční pohromě. Dá se vyložit i v duchovním smyslu. Duchovní pohromě lze předejít tak, že moudře projevíme naši víru. Moudrý správce se připraví na budoucnost, která nastane po Ježíšově návratu (Mt 25,21).

„Mám otevřít své srdce Duchu svatému, aby rozvinul každé nadání, které mi Bůh svěřil? Jsem Kristovým vlastnictvím a jsem zaměstnána v jeho službách. Jsem správcem jeho milosti.“ (FE 301)

V L 12,35–48 používá Ježíš výraz „správce“ jako metaforu. Mluví o moudrém správci, který se připravil na návrat Syna člověka. Nepoctivý správce ztratil zájem, protože pán svůj návrat oddálil. Postupně se z něj stal tyran a začal zneužívat ostatní. Přestal být dobrým příkladem a věrným správcem.

Když přijmeme Krista, stáváme se jeho správci, jsme povoláni, abychom spravovali jeho vlastnictví a také vše, co od Boha dostáváme. Znamená to také, že se máme starat o duchovní záležitosti, které jsou součástí křesťanského života, a připravit se na život po návratu našeho Pána.

Aplikace

Jako adventisté čekáme návrat našeho Pána. Co tě motivuje vytrvat a neztratit zájem o správu Pánova vlastnictví? Která z vlastností správce, popsaných v dnešních verších, ti chybí? Co je v roli správce nejdůležitější?

Správci Božích tajemství

²Chci, abyste povzbuzeni v srdci a spojeni láskou hluboce pochopili a plně poznali Boží tajemství, jímž je Kristus; ³v něm jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání. (Ko 2,2.3)

Vpravdě veliké je tajemství zbožnosti: Byl zjeven v těle, ospravedlněn Duchem, viděn od andělů, hlásán národům, došel víry ve světě, byl přijat do slávy. (1Tm 3,16)

Osobní studium

Proč je v úvodních textech Ježíš nazván Božím tajemstvím? Znamená to, že Bůh před námi něco skrývá? Má „tajemství“, o kterém se nemáme nic dozvědět?

Pod slovem „tajemství“ si většinou představujeme něco, co před námi někdo pečlivě skrývá a tají. Když ale apoštol Pavel mluví ve svých epištolách o „tajemství“, používá řecké slovo *mysterion*, které spíše vyjadřuje určitou skutečnost, na kterou by lidé sami svými silami nebyli schopni přijít a odhalit ji. Jedinou možností, jak se o takovém „tajemství“ můžeme dozvědět, je, když nám je Bůh sám představí a odhalí. Apoštol Pavel tímto slovem často označuje zprávu o velké Boží lásce a jeho plánu záchrany, který známe jen proto, že nám jej Bůh zjevil (např. Ř 11,25; 16,25; 1K 2,1.7; 15,51; Ef 1,9; 3,3.4.9).

Naším úkolem nyní je, aby v nás ostatní viděli „služebníky Kristovy a správce Božích tajemství“ (1K 4,1). Bůh chce, abychom kázali, učili a šířili pravdu, kterou nám zjevil. To je náplní našeho správcovství. Uchovávat tajemství víry v čistém svědomí (1Tm 3,9).

Největším Božím tajemstvím je sám Kristus. Plán spasení je nadpřirozený a nemůžeme mu zcela porozumět. Sami o sobě bychom nikdy neobjevili způsob, jak být zachráněni. Stvořitel všeho (J 1,1–3) přišel na tento svět a ukázal se v těle, aby se obětoval za hříchy lidstva. Jen Stvořitel tomuto tajemství plně rozumí. Ačkoliv toto tajemství nechápeme v plnosti, díky tomu, co nám bylo zjeveno, víme dost na to, abychom Boha chválili za jeho dobrotivost a nesli tuto dobrou zprávu ostatním.

Aplikace

Bůh tě povolal, abys byl správcem evangelia. Co to znamená v praxi? Za co všechno neseš odpovědnost?

Správci Boží milosti

¹⁰ Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti. ¹¹ Kdo káže, ať zvěstuje slovo Boží. Kdo slouží, ať to činí ze síly, kterou dává Bůh – tak aby se všechno dělo k oslavě Boží skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva i moc na věky věků. Amen. (1Pt 4,10.11)

Osobní studium

Apoštol Petr v uvedené textu vyzývá křesťany, aby byli „dobrymi správci milosti Boží v její rozmanitosti“ (1Pt 4,10). Co si pod tím máme představit? Jak vypadá „rozmanitá“ Boží milost?

Když se zamyslíme nad tím, o co se má správce starat, jako první nás napadnou hmotné věci (majetek, příroda atd.). Zmínili jsme však, že správčovství přesahuje materiální svět. Bůh nám dává i nehmotné dary a schopnosti, abychom v Kristu rozvíjeli náš charakter, naplnili svůj potenciál a používali vše k Boží chvále. Dary jsme nedostali jen pro sebe, ale jejich moudrým používáním máme sloužit druhým, k nimž nás Bůh posílá. O tyto duchovní dary se proto musíme starat ještě pozorněji než o ty hmotné. Přetrvávají totiž do věčnosti.

„Darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu“ (Ř 6,23). Svět nám nemůže nabídnout víc než Kristus. Vykoupení, které nám Bůh dává, je tím nejcennějším, co máme. Když si uvědomíme hodnotu tohoto daru, pochopíme zodpovědnost, kterou neseme i za ostatní Boží dary.

Jsme vykoupeni, protože Ježíš za nás zaplatil nejvyšší cenu. Pavel píše: „V něm jsme vykoupeni jeho obětí a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost...“ (Ef 1,7). Vykoupení je velkým darem, který chce Bůh nabídnout všem lidem. Proto nás volá do služby, abychom tento velký dar představili i ostatním.

Aplikace

Jak se „Boží milost v její rozmanitosti“ projevila ve tvém životě? Čím tě Bůh obdaroval, abys tím mohl sloužit zase dalším? Jak můžeš být dobrým správcem těchto darů?

Zodpovědní správci

Vždyť se všichni musíme ukázat před soudným stolcem Kristovým, aby každý dostal odplatu za to, co činil ve svém životě, ať dobré či zlé. (2K 5,10)

Osobní studium

Co tento text znamená pro správce povoláné Bohem? Co to znamená být dobrým, anebo špatným správcem toho, co nám bylo svěřeno?

Moudrý správce ví, že za svěřený majetek nese osobní odpovědnost. Když ji přijmeme, projeví se to v našich rozhodnutích a činech. Uvědomíme si vztah příčiny a následku. Vědomí osobní odpovědnosti je pro správce nezbytné. Jeho nejvyšším cílem je jednat v zájmu vlastníka. Tento odpovědný přístup tedy úzce souvisí s naším vztahem k Bohu.

„Bůh touží, aby s ním lidé měli úzký vztah. Ví, že vědomí osobní odpovědnosti je pro lidi ve vztahu k němu důležité. Božím cílem je, aby si uvědomili, že jsou na něm závislí a potřebují jeho vedení. Každý člověk od Boha dostává dary a stává se jejich správcem. Má je rozvíjet v souladu s jeho vůlí. Z toho, jak se svými dary nakládal, bude každý skládat účty.“ (7T 176)

Když jsme se stali správci, přijali jsme osobní odpovědnost za to, co nám Bůh svěřil, a nemůžeme ji předat nikomu jinému. Ovlivňuje také naše vztahy k druhým (Gn 39,9). Přijali jsme úkol a chceme jej plnit co nejlépe. Nemusíme se bát toho, že jsme slabí a nedokážeme vše, co bychom si představovali. Více než našich schopností a inteligence si totiž Bůh cení naší víry a plného odevzdání se do služby.

Aplikace

Obáváš se toho, že budeš před Bohem skládat účty? Pokud ne, proč? Co je z Božího pohledu rozhodující?

Podněty k zamyšlení

Ve Starém zákoně slovem „správce“ překládáme výraz *ašer al bajit* – „ten, kdo je nad domem“. Text Gn 43,19 se dá přeložit i takto: „Přistoupili tedy ke správci Josefova domu a hned u vchodu ho oslovili.“ I v tomto textu se správce stará o něco velmi cenného, co mu však nepatří. V jistém smyslu je jeho poslání náročnější, než kdyby měl na starosti vlastní majetek.

V Novém zákoně je význam správcovství ještě širší. „V Novém zákoně jsou starozákonní myšlenky spojené s idejemi a koncepty prvního století. Biblické učení o správcovství je tím obohaceno. V souvislosti se správcovstvím se v Novém zákoně nejčastěji používají slova odvozená ze slov *oikos* a *oikia* (dům). *Oikonomos* se stará o dům, je tedy správcem, manažerem. *Oikonomia* znamená ‚správa domu‘ a má širší význam.“ (*Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 2000, str. 653)

Otázky k rozhovoru

1. *Když Adam jedl ze zakázaného stromu, nepřevzal za své jednání zodpovědnost. Bůh se ho pak na jeho skutek zeptal. Jak mu Adam odpověděl? (Gn 3,12) Jednou z prvních lidských reakcí po pádu do hříchu byla snaha svalit vlastní vinu na někoho jiného. Adam nedokázal nést za své jednání osobní zodpovědnost. Jak se můžeme vyhnout tomu, abychom z vlastních chyb obviňovali ostatní?*
2. *Ve třídě sobotní školy uvažujte nad tím, co znamená být správcem duchovních darů.*
3. *Zamysli se nad trojandělským poselstvím ze Zj 14,6–12. V textu jsou vyjmenovány některé duchovní pravdy, jejichž správci také jsme. Které to jsou?*

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

Vlastnosti správce

Texty na tento týden

1Pa 28,9; Žd 10,19–22; L 16,10–12; Ř 1,5; 4,13–21; Žd 11

Základní verš

„Proto ať nás všichni pokládají za služebníky Kristovy a správce Božích tajemství.“ (1K 4,1)

Většina úspěšných obchodníků má své logo, podle kterého je lidé poznají. Také správce, kterého povolal Bůh, má své poznávací znamení. Je to Kristova láska, která se skrze něj zjevuje světu. Jestliže má s Kristem živý vztah, je v jeho životě vidět Kristova povaha. „Kdo se oddá Pánu, je s ním jeden duch“ (1K 6,17).

V tomto týdnu budeme přemýšlet nad povahovými vlastnostmi Bohem povolaných správců. Právě to, nakolik jsme ochotni zrcadlit ve svém životě Kristovu povahu, nám pomáhá v práci, kterou nám svěřil, a obrací naši pozornost k jeho návratu. Každá dobrá vlastnost se prohlubuje vztahem s naším Zachránce. Čím více se na něj zaměříme, tím více se jeho charakter stane součástí našeho života. Boží láska a všechny její projevy ovlivní každý rozměr našeho života až do věčnosti.

Budování společenství

- ▶ *Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?*
- ▶ *Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.*

Věrnost

Od správců se nežadá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným. (1K 4,2)

Osobní studium

Co si představíte pod slovem „věrnost“? Proč podle vás Pavel zdůrazňuje u správce právě tuto vlastnost?

Základním požadavkem na správce je jednoznačně to, aby svůj úkol vykonával věrně. Důležité je pro něj bojovat a vyhrát dobrý boj víry (1Tm 6,12). Když Bible používá přídavné jméno „věrný“, lze to často přeložit také jako „spolehlivý“, „důvěryhodný“. V tomto smyslu je absolutně věrný pouze Bůh, protože věrnost je součástí jeho charakteru. My se věrnými stáváme tím, že v našem životě působí Bůh. Věrnost znamená stát si za tím, co je správné. Náš postoj se ukáže především v duchovních zápasech. Věrnost znamená, že jsme prošli zkouškami a zůstali jsme pevně odhodláni respektovat Boží vůli.

Každý má zkušenost s duchovním zápasem mezi dobrem a zlem. Je nedílnou součástí dobrého boje víry, o kterém píše apoštol Pavel. Dobrý správce se při každé volbě rozhodne zůstat věrný. Pokud nás přitahuje bohatství, zapamatujme si, co Bible říká o lásce k penězům. Pokud toužíme po slávě, pamatujme na Boží výzvu k pokoře. Pokud bojujeme s nemravnými myšlenkami, zůstaňme věrni touze po svatosti. Pokud nás přemáhá pokušení moci, myslme na Boží výzvu stát se služebníkem všech. Rozhodnutí být věrný, anebo nevěrný se často děje ve zlomku sekundy, ale důsledky mohou být věčné.

Když se Martin Luther chystal na svou řeč před císařem, „četl Boží slovo a procházel své spisy. Snažil se zformulovat odpověď císaři vhodným způsobem. ... Rozpomenu se na svaté Písmo ... a plný dojetí položil svou levou ruku na svatou knihu. Pravou ruku vztáhl k nebesům a přísahal, že zůstane věrný evangeliu a svobodně vyzná víru, i kdyby své svědectví musel stvrdit krví.“ (J. H. Merle d'Aubigné, *History of the Reformation*, New York: The American Tract Society, 1864, vyd. 2, kniha 7, str. 260)

Aplikace

Přemýšlej o osudech „hrdinů víry“ z 11. kapitoly listu Židům. Který z těchto osudů se ti zdá nejtěžší? Jak mohli zůstat Bohu věrni i za nepříznivých okolností? Bůh po nás žádá, abychom byli věrni a důvěřovali mu. Kdy je to pro tebe problém? Proč?

Oddanost

Ty pak, můj synu Šalomoune, poznávej Boha svého otce a služ mu celým srdcem a ochotnou myslí. Hospodin zkoumá srdce všech, postřehne každý výtvor mysli. Budeš-li se ho dotazovat, dá se ti najít, jestliže ho opustíš, odvrhne tě navždy. (1Pa 28,9)

Osobní studium

Zamysli se nad úvodním textem. Proč je oddanost tak důležitá? Co s sebou přináší oddanost Bohu?

Jedno ze jmen, kterými Bible popisuje Boha, je „Žárlivý“ (Ex 34,14). Toto vědomí by v nás mělo podnítit oddanost, jejíž motivací je láska. V boji víry nám oddanost pomáhá uvědomit si, kým jsme, a povzbuzuje nás, abychom vytrvali.

Pro Boha je naše oddanost velmi důležitá (1Kr 8,61). Neuzavřel s námi obchodní smlouvu, kde by byly vyjmenovány podmínky, které musíme dodržovat, ani nám nenechal pouhý seznam několika pravidel, podle kterých bychom měli žít. Chce, aby naše bezvýhradné odevzdání se jemu bylo viditelným vyjádřením našeho osobního přesvědčení, víry a odhodlání.

Žijeme ve svobodném vesmíru, kde má každý právo volby, komu chce být oddaný a na které straně stát. Oddanost má být dobrovolná a z lásky. Při vojenských operacích se někdy stává, že vojáci v první linii jsou nuceni bojovat bez ohledu na jejich osobní přesvědčení. Musí splnit svou povinnost, nebo budou odsouzeni jako zrádci. Takový postoj od nás Bůh nechce. Přeje si, abychom stáli na jeho straně dobrovolně, aby naši motivací byla láska k němu.

Job určitě nečekal katastrofy, které ho připravily o rodinu, majetek a zdraví. Mohl zahořknout a vzdát se svého vztahu k Bohu, ale rozhodl se zůstat neochvějně oddaný Hospodinu. Byl čestný a nebál se veřejně vyznat: „Kdyby mne i zabil, což bych v něho nedoufal?“ (Jb 13,15; PBK). Taková věrnost tváří v tvář tragédii je podstatou oddanosti a je znakem pravých správců.

Aplikace

Do jaké míry jsi věrný Bohu? Jak mu můžeš projevit svou oddanost v každodenním životě?

Čisté svědomí

¹³ Jestliže již pokropení krví kozlů a býků a popel z jalovice posvěcuje poskvrněné a zevně je očišťuje, ¹⁴ čím více krev Kristova očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu! (Žd 9,13.14)

Osobní studium

Jak rozumíš výrazům „špatné svědomí“ nebo „vypálené znamení na vlastním svědomí“ (1Tm 4,1.2; ČSP)? Jakým způsobem může Kristova krev „očistit“ naše svědomí? Co to znamená?

Můžeme vlastnit mnoho hodnotných věcí. Zdraví, lásku, přátele, velkou rodinu. To všechno je pro nás požehnáním. Jednou z nejdůležitějších věcí je však i čisté svědomí.

Svědomí slouží jako jakési „vnitřní měřítko“ našeho života. Mělo by být nastaveno podle vysokého a dokonalého vzoru Božího zákona. Bůh Adamovi svůj zákon vepsal do srdce, ale hřích ho z něj i z jeho potomků téměř vymazal. Zůstaly jen zlomky. „Tím ukazují [pohané], že to, co zákon požaduje, mají napsáno ve svém srdci, jak dosvědčuje jejich svědomí, poněvadž jejich myšlenky je jednou obviňují, jednou hájí“ (Ř 2,15). Ježíš uspěl tam, kde Adam selhal, protože Boží zákon byl v jeho srdci (Ž 40,9).

„Komůrku svědomí plnou pavučin musíme otevřít. Okna duše je třeba zavřít světu a otevřít je vzhůru přímo k nebesům, aby zářivé paprsky Slunce spravedlnosti mohly proniknout dovnitř. ... Mysl musíme udržovat jasnou a čistou, aby mohla rozeznat mezi dobrým a špatným.“ (MCP 327.328)

Když Bůh člověku vepíše svůj zákon do srdce (Žd 8,10) a člověk se ve víře snaží jeho zákon dodržovat, i jeho svědomí bude očištěno.

Aplikace

Pokud jsi někdy prožil tíhu špatného svědomí, víš, jak je to tísnivé. Co ti v takové chvíli pomůže? Přináší ti úlevu vědomí, že se Ježíš za tebe obětoval?

Poslušnost

Skrze něj a pro jeho jméno se nám dostalo této milosti, totiž apoštolství, aby lidé ze všech národů došli k poslušnosti víry. (Ř 1,5; B21)

Osobní studium

Co tento text z listu Římanům hovoří o poslušnosti? Co je její motivací? Jaký význam má slovní spojení „poslušnost víry“? Proč je důležité, aby poslušnost šla vždy ruku v ruce s vírou?

Nejsme poslušní proto, abychom byli zachráněni. Jsme poslušní, protože už zachráněni jsme. Poslušnost je důsledkem opravdové víry. Samuel řekl Saulovi: „Líbí se Hospodinu zápalné oběti a obětní hody víc než poslouchat Hospodina? Hle, poslouchat je lepší než obětní hod, pozorně rozvažovat je víc než tuk beranů“ (1S 15,22).

Už od počátku dějin tohoto světa měla být poslušnost projevem lidské důvěry v moudré a láskyplné Boží vedení. Adam s Evou si nemohli svůj věčný život s Bohem nijak „zasloužit“. Svou poslušností či neposlušností však měli možnost otevřeně vyjádřit, zda svému Stvořiteli a jeho slovům o tom, co je pro ně dobré a potřebné, důvěřují. Všechny další generace, až do dnešní doby, od té doby bojují svůj vnitřní boj týkající se důvěry v Boží vedení. Tyto zápasy o „poslušnost víry“ tak můžeme vidět třeba v příběhu Kaina a Ábela, Abrahama či Mojžíše.

Poslušnost začíná v mysli. Je to křehký proces, kdy se vědomě rozhodneme plnit příkazy někoho, kdo nás přesahuje. Základem poslušnosti je vztah s tím, kdo je pro nás autoritou a z toho plynoucí ochota se mu podřídit. Snaha poslouchat Boha je dobrovolným jednáním z lásky a mění naše chování. Necháme se vést Bohem i tehdy, kdy se nám samotným chce reagovat úplně jinak.

Aplikace

Proč je lepší, když jsi poslušný, než kdybys přinesl nějakou oběť? K čemu může svádět důraz na přinášení obětí? Je pro tebe důležité vést druhé k poslušnosti víry? Jak se to dělá?

Poctivost a spolehlivost

¹⁰Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké. ¹¹Jestliže jste nespravovali věrně ani nespravedlivý majetek, kdo vám svěří to pravé bohatství? ¹²Jestliže jste nebyli věrni v tom, co vám nepatří, kdo vám dá, co vám právem patří? (L 16,10–12)

Osobní studium

Ježíš ve známém podobenství o nepoctivém správci (L 16,1–8) dává svým posluchačům trochu překvapivě za příklad muže, který si dokázal svou nepoctivostí zajistit dobrou budoucnost. Nevyzvedl u něj však jeho nečestnost a nepoctivost, ale „prozíravost“, se kterou myslel na budoucnost. Aby nebyl špatně pochopen, v následujících verších zdůraznil i potřebu poctivosti a věrnosti při správě toho, co nám bylo svěřeno (v. 9–13).

Přečtete si pozorně úvodní verše. Proč je u správce cizího majetku tak důležité právě jeho poctivé a věrné nakládání s tím, co mu bylo svěřeno? Jak můžeme tuto myšlenku aplikovat do našeho duchovního života?

Dobry správce musí být čestný, poctivý, a musí na něj být spolehnutí. Svědčí to o tom, že si uvědomuje hluboký význam svého úkolu. Chápe, že i Bůh je čestný a spravedlivý, a snaží se ho v tom následovat (Dt 32,4; 1Kr 8,56).

Poctivost a spolehlivost jsou jedněmi z nejcennějších vlastností. Uděláme-li to, k čemu jsme se zavázali, a to bez ohledu na to, kam nás tlačí okolí, je v našem jednání vidět Boží charakter (2Kr 12,16).

O spolehlivé a poctivé službě se mluví také na mnoha jiných místech v Bibli. Jeden z příběhů zmiňuje například čtyři hlavní vrátné z rodu Lévi, kterým byl svěřen úkol hlídat svatyni. Dohlíželi na místnosti plné drahých předmětů a každé ráno otevírali brány (1Pa 9,26.27). Úlohu strážců dostali proto, že byli důvěryhodní: „Protože byli poctiví, čtyři hlavní vrátní, lévité, byli ustanoveni nad komorami a nad pokladnicemi Božího domu. Zůstávali přes noc v okolí Božího domu, neboť jim byla svěřena stráž a ráno co ráno odevykali“ (1Pa 9,26.27; ČSP).

Daniel byl považován za poctivého a důvěryhodného postupně dvěma vládci. Měl pověst spolehlivého rádce a nebojácně králům říkal pravdu a tlumočil to, co mu bylo Bohem zjeveno. Jeho chování bylo v přímém protikladu k dvorním pochlebíkům a kouzelníkům. Důvěryhodnost je vrcholem etického chování. Svědčí o tom, že člověk jedná podle nejvyšších morálních zásad. Správce tuto vlastnost nezíská ze dne na den. Je výsledkem dlouhodobé věrnosti i v maličkostech.

Jestliže jsme čestní a poctiví, druzí lidé si toho všimnou. Budou nás respektovat a spolehnou se na nás. Uvidí, že se nenecháme snadno ovlivnit různými názory nebo lichotkami. Všechno naše jednání bude důvěryhodné.

Aplikace

Koho v tvém okolí považuješ za poctivého a skutečně důvěryhodného? Co se od něj můžeš naučit? Jak můžeš být pro své okolí takto známý i ty?

Podněty k zamyšlení

Poznávacím znamením dobrého správce je i osobní odpovědnost.

„Od počátku bylo satanovým záměrem odpoutat mysl lidí od Ježíše a zničit vědomí jejich osobní odpovědnosti. Satan selhal, když se snažil pokoušet Božího Syna, ale uspěl u padlého člověka. Křesťanství bylo ohroženo.“ (EW 213)

Když je Kristus v našem nitru, jsme otevřeni jeho vedení. V našem životě začne být zjevná víra, oddanost, poslušnost, čisté svědomí, důvěryhodnost a osobní odpovědnost. Jsme Boží rukou přetvářeni v podobu Kristova charakteru (Ž 139,23,24).

Osobní odpovědnost je důležitý biblický princip. Když byl Ježíš na zemi, osobně se zodpovídal Otcí (J 8,28). My jsme zodpovědní za každé prázdné slovo (Mt 12,36). „Komu bylo mnoho dáno, od toho se mnoho očekává, a komu mnoho svěřili, od toho budou žádat tím více“ (L 12,48). Velkou chybou je snaha přesunout odpovědnost na někoho jiného. „Pamatujme na to, že majetek, o který máme pečovat, není náš. Pokud by byl, měli bychom nad ním plnou moc a mohli bychom odpovědnost správce přesunout na někoho jiného. My to ale nemůžeme udělat, protože každého z nás povolal za správce Bůh.“ (7T 177)

Otázky k rozhovoru

1. *Zamysli se nad vlastnostmi správce, které jsme tento týden zmínili: osobní odpovědnost, poctivost, poslušnost, oddanost, čisté svědomí a věrnost. Jak spolu souvisejí? Pokud by nám chyběla jedna vlastnost, ovlivnilo by to ostatní? Jak stálost v jedné vlastnosti posílí i ty další?*
2. *Jaké zaslíbení dává Písmo těm, které trápí špatné svědomí?*
3. *Jak se projevuje, když je naše oddanost upřena špatným směrem? Jak zjistíme, zda jsme oddáni té správné straně?*

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

Věrní Bohu

Texty na tento týden

Lv 27,30–34; Neh 9,2.3; Mal 3,8; L 11,42; Žd 12,2

Základní verš

„Semeno v dobré zemi jsou ti, kteří uslyší slovo, zachovávají je v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí úrodu.“ (L 8,15)

Co je to poctivost, čestnost a jak se projevuje? Poctivost je často považována za obtížně uchopitelnou a bývá relativizována. Většina lidí se občas zachová nepoctivě, ale pokud škoda není příliš velká, je to pro okolí přijatelné. Někteří také zastávají názor, že určité okolnosti nepoctivost dokonce omlouvají.

Pravda a poctivost patří k sobě. My toužíme po pravdě, ale nenarodili jsme se s přirozeným sklonem k poctivosti. Je však třeba si ji osvojit, protože je základem morálky věrného správce.

Čestnost nám přináší mnoho dobrého. Nemusíme se například obávat, že nás nachytají při lži, kterou bychom se pak snažili zamluvit. Je to hodnotná vlastnost, která se projeví především v pokušení.

Tento týden se budeme zabývat věrností v dávání desátků. Zamysleme se nad tím, jak důležité je pro věřícího člověka být poctivým a věrným i v této oblasti.

Budování společenství

- ▶ *Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?*
- ▶ *Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.*

Jde o věrnost

Všechny desátky země z obilí země a z ovoce stromů budou Hospodinovy; jsou svaté Hospodinu. (Lv 27,30)

Smí člověk okrádat Boha? Vy mě okrádáte. Ptáte se: „Jak tě okrádáme?“ Na desátcích a na obětech pozdvihování. (Mal 3,8)

Osobní studium

Proč oba úvodní verše zdůrazňují věrné dávání desátků, a ne naši štedrost či velkorysost?

Většinou lidí vadí nepoctivé chování, se kterým se kolem sebe setkávají. Špatné vlastnosti se nám nelíbí především na druhých, zatímco všimnout si nepěkné vlastnosti na sobě není vůbec jednoduché. I když si ji přiznáme, máme sklon své jednání ospravedlňovat a zlehčovat. Není to přece tak špatné, je to jen maličkost. Tím oklameme možná sami sebe, ale Boha určitě ne.

„Nečestnost vidíme ve všech sociálních vrstvách. Mnozí, kteří hlásají, že věří pravdě, jsou vlašníci a nečestnost je následkem tohoto stavu. Nejsou napojeni na Krista a klamou sami sebe.“ (4T 310)

Bůh ví, jak snadno sklouzneme k nepoctivému chování, zvláště pokud jde o náš majetek. Nařízení o desátcích bylo proto zamýšleno jako mocná zbraň proti pokušení nepoctivosti a sobectví v materiálních věcech.

„Není to výzva k projevům vděčnosti nebo štedrosti. Je to jednoduše otázka poctivosti. Desátek je jeho a on nás vybízí, abychom mu vrátili to, co mu patří. ... Jestliže je poctivost základním principem naší každodenní běžné práce a podnikání, není daleko důležitější ve vztahu k Bohu? Tento princip je základem všech ostatních.“ (Ed 138.138; VYCH 83)

Aplikace

Přináší ti placení desátků něco hodnotného? Co tě motivuje dávat desátky? Jak ti placení desátků pomáhá uvědomit si, že jsi jen správcem toho, co ti Bůh svěřil?

Růst víry

Nespouštějme oči z Ježíše, původce a završitele naší víry, který pro radost, ležící před ním, nedbal na hanbu, podstoupil kříž a usedl po pravici Božího trůnu. (Žd 12,2; B21)

Osobní studium

Život správců, které Bůh povolal, je především životem vztahu důvěry (víry) k jejich Pánu a Stvořiteli. Jak můžeme tuto víru získat? Můžeme se nějak ujistit, že ji neztratíme?

Víra v Boha a jeho vedení není chvilkovou záležitostí. Pokud ji vyznáme jen jednou za čas, nedokážeme tím, že jsme opravdu oddanými a věrnými křesťany, kteří prožívají milost vykoupení.

Žasme nad vírou, kterou prokázal Abraham s Izákem na hoře Mória (Gn 22). Abraham se tak ale nezachoval jen na základě chvilkového popudu. Žil totiž již předtím věrným a poslušným životem, během něhož ho Bůh připravoval na tuto chvíli zkoušky. Ani Abraham nebyl vždy dokonalý a v některých situacích neobstál. Ve chvíli, kdy měl obětovat svého syna, byl však již připraven a pevná víra ho provázela po zbytek jeho života.

Víra Bohem povolaného správce není jednorázovou záležitostí. Buď se časem stane silnější a hlubší, nebo slabší a mělkí. Záleží na tom, zda správce svou vírou skutečně žije.

Správci mají jen jeden zdroj, z něhož čerpají sílu. Je jím Ježíš, „původce a završitel“ naší víry (Žd 12,2; B21). Slovo „završitel“ (B21) nebo „dokonavatel“ (ČSP) je v Novém zákoně použito pouze na tomto místě a znamená také „ten, kdo zdokonaluje“. Ježíš totiž chce, aby naše víra dospěla (Žd 6,1.2). Víra proto nemá být „mrtvá“, ale má se projevovat v životě, růst, silit a dozrávat.

Aplikace

Jak se vyvíjí tvá víra v průběhu života? Roste a dozrává?

Praktický projev víry

Ale běda vám farizeům! Odevzdáváte desátky z máty, routy a ze všech zahradních rostlin, ale nedbáte na spravedlnost a lásku, kterou žádá Bůh. Toto bylo třeba činit a to ostatní neopomíjet. (L 11,42)

Osobní studium

Co Ježíš vyčítá farizeům? Proč zdůrazňuje, že dávání desátků je důležité?

Včera jsme zmínili, že víra je dynamický proces a v ideálním případě během doby roste a dozrává. Jedním z prostředků, které Bůh k našemu růstu využívá, je odevzdávání desátků. Když tuto praxi správně chápeme, nezmění se v zákonictví. Jejich dáváním se nesnažíme zajistit si vstup do nebe. Mají přesně opačný účinek. Jsou viditelným osobním projevem naší víry.

Kdokoliv může tvrdit, že věří v Boha. Víme, že i démoni v něho věří (Jk 2,19). Když však vrátíme Bohu desetinu z toho, co vyděláme, přiznáváme se ke svému Vykupiteli a dáváme jasně najevo, že jsme na něm ve svém životě plně závislí.

Dávání desátků je projevem pokory a závislosti na Bohu. Věříme, že Kristus je náš Vykupitel. Víme, že jsme byli obdařeni duchovním požehnáním nebeských darů (Ef 1,3) a mnoho dalšího nám bylo zaslíbeno.

„Dávání desátků je Boží plán, krásný svou jednoduchostí. Pochází od Boha a s vírou a odvahou mohou být všichni lidé jeho součástí. Je jednoduchý a užitečný, a nemusíme se mnoho učit, abychom ho byli schopni plnit. Všichni mohou cítit, že jsou součástí vzácného díla spasení. Každý muž, žena a mladý člověk se mohou stát Božími pokladníky a pracovat na naplnění pokladny.“ (CS 73)

Aplikace

Prožil jsi požehnání, které plyne z odevzdávání desátků? Jak se to projevilo? Pomáhá dávání desátků růstu tvé víry?

Desátek – „svatý Hospodinu“

³⁰„Všechny desátky země z obilí země a z ovoce stromů budou Hospodinovy; jsou svaté Hospodinu. ... ³³Nebude se prohlížet, je-li dobrý či špatný, a nezamění se za jiný; jestliže jej pak přece zamění, bude ten i onen svatý. Nesmí být vyplacen.“ ³⁴Toto jsou příkazy, které vydal Hospodin Mojžíšovi pro syny Izraele na hoře Sínaji. (Lv 27,30.33.34)

Osobní studium

Co se dozvídáme o desátku z Lv 27,30? Jak můžeme Bohu dát, co mu už vlastně patří? Proč Izraelci neměli váhat, zda Bohu odevzdají kvalitnější, anebo méně kvalitní zvířata a úrodu?

„Desátek patří Bohu, a proto je svatý. Nestane se svatým prostřednictvím slibu nebo nějakého zasvěcujícího úkonu. Je svatý svou podstatou, patří Pánu. Nikdo kromě Boha na něj nemá právo. Nikdo ho nemůže zasvětit Bohu, protože nikdy nebyl součástí jeho majetku.“ (Ángel Manuel Rodriguez, *Stewardship Roots*, Silver Spring, Md.: Stewardship Ministries Department, 1994, str. 52)

Bůh určil, že je desátek svatý. Má na to právo. My ho posvětit nemůžeme. Jako správci jej jen vrátíme tomu, komu patří. Sám Bůh určil jeho účel. Když desátek použijeme jinak, jednáme nepoctivě. Odevzdání svatého desátku Bohu se nemá zanedbávat.

Desátek je svatý, stejně jako sobota. „Svatý“ znamená „oddělený, zasvěcený Bohu“. Sobota a desátek mají společný účel. Sedmý den je oddělený – svatý. Také desátek je oddělený jako svaté Boží vlastnictví. Bůh posvětil sedmý den a určil tím čas vyhrazený pro náboženské uctívání. Toto platí dnes, stejně jako tehdy, když ho Stvořitel za svatý prohlásil.

„Stejným způsobem je i desátek z našeho příjmu ‚svatý Hospodinu‘. Nový zákon již toto znovu neopakuje, stejně jako znovu neprohlašuje sobotu za svatý den. Platnost obou je dána a jejich hluboký duchovní význam byl již vysvětlen. ... Jako Boží lid věrně usilujeme o to, abychom Bohu věnovali čas, který si pro sebe vyhradil. Neměli bychom mu také předat tu část našich prostředků, na kterou má nárok?“ (CS 66)

Aplikace

Uvědomuješ si, že desetina tvých prostředků je svatá? Jak ti to pomáhá být věrným v odevzdávání desátků?

Obnova, reformace a desátky

²Izraelovi potomci se oddělili ode všech cizinců. Stáli a vyznávali své hříchy i nepravosti svých otců. ³Povstávali ze svých míst, když četli čtyřikrát za den z knihy Zákona Hospodina, svého Boha, a čtyřikrát se vyznávali a klaněli Hospodinu, svému Bohu. (Neh 9,2,3)

⁹Rozkázal jsem, aby komory vyčistili, a znovu jsem do nich dal věci Božího domu, obětní dary a kadidlo. ¹⁰Dozvěděl jsem se také, že levitům nebyly dávány částky, takže se všichni rozprchlí ke svým polím, levité i zpěváci konající službu. ¹¹Měl jsem o to spor s představenstvem a ptal jsem se: „Proč je Boží dům opuštěn?“ Shromáždil jsem levity a dosadil je na jejich místa. ¹²A všechen Juda přinášel do skladů desátky z obilí, moštu a čerstvého oleje. (Neh 13,9–12)

Osobní studium

Nehemjáš uvádí příklad, jak se projevila obnova, reformace a dávání desátek v životě izraelského národa. Jak Izraelci k tomuto kroku dospěli? Přečti si Nehemjáše 13. kapitolu. Co následovalo po Nehemjášově reformě národa? (Neh 13,12)

Je zajímavé, že v dějinách Izraele můžeme vidět několik okamžiků, kdy v Božím lidu docházelo k návratu k Hospodinu a k obnově vztahu s ním. Tyto silné momenty bývaly doprovázeny i obnovou praxe věrného odevzdávání desátek. Kromě období působení Nehemjáše můžeme připomenout i reformu krále Chizkijáše. Chizkijášova dlouhá vláda byla pro Judsko pravděpodobně vrcholným obdobím. Izrael od dob Davida a Šalomouna nezažil takovou míru Božího požehnání. V 2Pa 29. až 31. kapitole je záznam o Chizkijášově snaze obnovit a reformovat Judské království: „Činil to, co je správné v Hospodinových očích, zcela jak to činil jeho otec David“ (2Pa 29,2). „Tak byla obnovena služba v Hospodinově domě“ (2Pa 29,35). Slavili Velikonoce (2Pa 30,5). „V Jeruzalémě byla veliká radost ...“ (2Pa 30,26). Roztříštili posvátné sloupy, pokáceli posvátné kůly a pobořili posvátná návrší a oltáře (2Pa 31,1). Všechen lid obnovil svůj vztah k Bohu a zreformoval své jednání. Vnější projevem velké změny byla i hojnost desátek a darů (2Pa 31,4,5,12).

„Obnovení a reformace jsou dvě rozdílné věci. Obnovení znamená probuzení duchovního života, posílení mysli a srdce a vzkříšení z duchovní smrti. Reformace znamená nové uspořádání a změnu myšlenek, teorie i zvyků.“ (ChS 42)

Obnovení, reformace a desátky na sebe přímo navazují. Když neodevzdáváme desátky, obnova a reformace jsou v našem životě přinejlepším vlačné. Někdy postáváme na hranici mezi dvěma světy, a přitom bychom měli usilovně pracovat na Boží straně. Obnova a reformace vyžadují závazek a jeho součástí jsou i desátky.

Obnova a reformace v církvi stále probíhá. Pokud chceme prožít oživení, potřebujeme hledat Boha (Ž 80,19) a „jednat jako dřív“ (Zj 2,5). Obnova se musí týkat všeho, co si necháme, a všeho, co vrátíme Bohu.

Rozhodující nejsou pouze skutky, ale také odhodlání a pocity, které ukazují naši motivaci. Výsledkem je silnější víra, ostřejší duchovní zrak a obnovená věrnost.

Aplikace

Souvisí dávání desátek se zdravým vztahem k Bohu? V jakých případech to není pravda?

Podněty k zamyšlení

Všechny smlouvy, které jsou v Bibli zmíněny, vznikly z Božího podnětu. Bůh také svůj lid motivoval, aby s ním tyto smlouvy uzavřel (Žd 8,10). Smluvní zaslíbení ukazovala Boží milost, lásku a touhu nás zachránit.

Smlouva s Bohem zahrnuje mnoho věcí: smluvní strany, podmínky smlouvy a souhlas obou stran s nimi, trest za nedodržení podmínek a zamýšlený záměr smlouvy. V Mal 3,9,10 jsou všechny tyto prvky součástí desátků. Je zde představena smlouva o dávání desátků mezi Bohem a jeho správci. Když ji přijmeme, vyjadřujeme, že nesouhlasíme s principy materializmu a konzumu. Ukazujeme, že i hříšné srdce, pokud dojde k obrácení, je schopno se správně rozhodnout.

„Pokud máme sobeckého a zatvrzelého ducha, může nám zabránit, abychom Bohu dali, co mu patří. Bůh s lidmi uzavřel speciální smlouvu. Pokud pravidelně odloží stranou část, která je určena na rozvoj Kristova království, Pán jim tak hojně požehná, že jeho dary nebudou mít kam uložit. Ale když lidé Bohu odeprou, co mu patří, Pán prohlásí: „Jste stížení kletbou.““ (CS 77)

Žít ve smluvním vztahu s Bohem znamená mít i odpovědnost. Můžeme se radovat ze zaslíbení smlouvy, ale často se nám nelíbí její příkazy a povinnosti. Smlouva je však oboustranná dohoda a dávání desátků je součástí života ve smluvním vztahu s Bohem.

Otázky k rozhovoru

1. Proč je dávání desátků důležitým projevem víry?
2. Když ti někdo řekne, že si nemůže dovolit dávat desátky, jaká je tvá reakce? Jak můžeš v takové situaci pomoci?
3. Co ti pomáhá uvědomit si, že desátek je svatý, oddělený Hospodinu? Ovlivňuje to tvůj postoj k dávání desátků? Podělte se o své odpovědi ve skupince sobotní školy.

Praktický závěr

- ▶ Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- ▶ Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- ▶ Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- ▶ Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

Desátky

Texty na tento týden

Nu 18,21; Mal 3,10; Ř 3,19–24; 4,1–5; 1K 9,14; 1Pt 3,8,9

Základní verš

„Což nevíte, že ti, kteří slouží ve svatyni, dostávají ze svatyně jídlo, a ti, kteří přisluhují při oltáři, mají podíl na obětech? Tak i Pán ustanovil, aby ti, kteří zvěstují evangelium, měli z evangelia obživu.“ (1K 9,13.14)

V minulém týdnu jsme se zabývali dáváním desátků, které je důležitým projevem víry. Věrnost v této oblasti ukazuje, jak hluboce jsme oddáni Bohu. „Sami sebe se ptejte, zda vskutku žijete z víry, sami sebe zkoumejte. Což nechápete, že Ježíš Kristus je mezi vámi? Ledaže jste před ním neobstáli!“ (2K 13,5).

První biblickou zmínkou o desátcích je příběh o Abrahamově předání desátku Malkisedekovi (Gn 14,18–20; Žd 7,4). Později ho za službu v chrámu dostávali lévijci (2Pa 31,4–10). Dnes jsou určeny na podporu šíření evangelia. Náš postoj k tomu je i určitým ukazatelem našeho vztahu s Bohem.

Celý desátkový systém, jeho dosah, použití, důležitost a způsob rozdělování prostředků, slouží našemu duchovnímu růstu a podpoře Božího díla. Jde o prostředky, které tvoří finanční základ pro kázání evangelia. Jedním z prvních projevů víry dobrého správce je naplňování tohoto Božího plánu.

Tento týden se budeme věnovat tématu desátků z jiného pohledu – jak jsou tyto prostředky rozdělovány, čím se mohou stát pro druhé lidi a jak ovlivňují náš duchovní život.

Budování společenství

- ▶ **Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?**
- ▶ **Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.**

Podpora šíření evangelia

Přinášejte do mých skladů úplné desátky. Až bude ta potrava v mém domě, pak to se mnou zkuste, praví Hospodin zástupů: Neotevřu vám snad nebeské průduchy a nevyleji na vás požehnání? A bude po nedostatku. (Mal 3,10)

Osobní studium

Co znamená „úplný desátek“? Jak s tím souvisí „potrava“ v Božím domě? Jaké zaslíbení Izraelci dostali?

Od dob Abrahama a Jákoba, a pravděpodobně již předtím, dávali věrní lidé Bohu desátek (Gn 14,20; 28,22). Desátky byly a jsou součástí systému, který je spravedlivý, finančně zajišťuje Boží církev a dává jí možnost plnit Boží poslání. Jsou největším zdrojem příjmu, který slouží Božímu záměru.

V každé době měl Bůh lidi ochotné financovat jeho misii. Je důležité uvědomit si potřebu této celosvětové úlohy církve a společně ji zajistit. Buďme důslední. Stojíme před podobnou výzvou jako Izraelci. Lid a lévijci tehdy Nehemjášovi řekli: „Nebudeme zanedbávat dům svého Boha“ (Neh 10,40; ČSP). Je dobré, pokud se kazatelé i členové duchovně sjednotí a ochotně finančně podpoří šíření evangelia do celého světa.

Ježíš nám přikazuje zvěstovat evangelium (Mk 16,15), získávat učedníky a učit je zachovávat vše, co přikázal (Mt 28,19,20). Bůh chce, abychom se zapojili do nejdůležitější práce, jaká na zemi existuje – přivádět lidi k Ježíši. Správce nese zodpovědnost za to, aby Bohem svěřené prostředky byly použity k šíření evangelia. Dáváním desátků si více uvědomujeme poslání představovat Ježíše druhým lidem. Každý učedník, správce a služebník by měl na tento účel dát celý desátek. Modleme se za jednotu, abychom věrně podporovali misii. Když evangelium padne na úrodnou půdu, naše jednotu ve víře se posílí.

Většina křesťanů dnes na Boží misii dává poměrně málo prostředků. Pokud by každý odevzdal desátek čestně, výsledek by byl „téměř nepředstavitelný, jednoduše úžasný, přímo nepochopitelný“. (Christian Smith and Michael O. Emerson, *Passing the Plate*, New York: Oxford University Press, 2008, str. 27)

Aplikace

Také ty jsi byl Ježíšem povolán šířit evangelium. Uvědomuješ si vzájemné propojení misie a desátků? Vnímáš, že společně se sestrami a bratry přispíváte na šíření evangelia?

Boží požehnání

1 I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. 2 Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! 3 Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“ (Gn 12,1–3)

Osobní studium

Co si představuješ pod pojmem „Boží požehnání“? Jaký je podle těchto veršů smysl požehnání, která lidé od Boha dostávají?

Bůh zaslíbil hojnost požehnání všem, kteří věrně odevzdávají desátky (Mal 3,10). Neznamená to však, že budou požehnání přijímat jen pro sebe. V zaslíbení není skryto ani hromadění majetku na úkor ostatních důležitých věcí.

Boží zaslíbení v Mal 3,10 v sobě zahrnuje duchovní i pozemský rozměr. Přináší spasení, radost, klidnou mysl. Bůh slibuje, že udělá to, co je pro nás nejlepší. Když jsme požehnáni, je naší povinností podělit se s ostatními. Jsme požehnáni proto, abychom přinášeli požehnání zase dalším. Bůh nás chce použít jako nástroje v životě druhých lidí.

Dávání desátků přináší požehnání nám a my se stáváme požehnaním pro druhé. Můžeme předat to, co jsme sami dostali. Boží požehnání zasáhne naše nitro a ostatní ho pocítí ve svém životě. „Dávejte, a bude vám dáno... Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám“ (L 6,38).

Největším požehnaním, které desátky přinášejí, je posílení důvěry v Boha (Jr 17,7). „Jedinečný systém desátků byl založen na stejném stálém principu jako Boží zákon. Byl požehnaním pro Židy, jinak by jim ho Bůh nedal. Stejným požehnaním bude i pro ty, kteří ho budou dodržovat do konce věků. Náš nebeský Otec svůj plán nevytvořil proto, aby se sám obohatil, ale aby byl požehnaním pro lidi. Věděl, že je přesně tím, co potřebují.“ (3T 404.405)

Aplikace

Vzpomeň si na různá požehnání, jichž se ti od Boha ve tvém životě dostalo. Zažil jsi, že požehnání přišlo do tvého života prostřednictvím jiného člověka? Může se tvé požehnání stát požehnaním pro druhé? Jak?

Účel desátků

¹³Což nevíte, že ti, kteří slouží ve svatyni, dostávají ze svatyně jídlo, a ti, kteří přisluhují při oltáři, mají podíl na obětech? ¹⁴Tak i Pán ustanovil, aby ti, kteří zvěstují evangelium, měli z evangelia obživu. (1K 9,13.14)

Osobní studium

Na jaké starozákonní texty zde Pavel odkazuje? Je možné a potřebné i v křesťanské době aplikovat nařízení původně určená pro židovský národ? V čem je poslání církve podobné poslání biblického Izraele?

Na jiném místě píše Pavel Timoteovi: „Neboť Písmo praví: ‚Nedáš náhubek dobytčeti, když mlátí obilí,‘ a jinde: ‚Dělník si zaslouží svou mzdu‘“ (1Tm 5,18). Cituje tím Mojžíše z Dt 25,4 a Ježíše z L 10,7. Věta o dobytčeti je pravděpodobně starověké rčení. Zvíře, které pracuje, má právo se najíst. Ježíšova slova znamenají, že oddaní služebníci, kteří kážou evangelium, mají za svou práci dostat mzdu.

Při jiné příležitosti Pavel napsal svým korintským přátelům: „Jiné církve jsem okrádal, když jsem od nich přijímal podporu, abych mohl sloužit vám“ (2K 11,8). Myslí na situaci, kdy od chudého makedonského sboru přijal peníze, a přitom sloužil bohatému sboru v Korintu. Ti, kteří kážou evangelium, mají být podporováni všemi stejně a zaslouží si svou mzdu.

Bůh vytváří a udržuje různé systémy. Vymyslel sluneční soustavy, ekosystém, trávicí a nervovou soustavu a mnoho dalších. Lévičci používali systém desátků pro zabezpečení chodu svatyně a vlastní živobytí. Kdo zvěstuje evangelium, koná podobnou službu. Odevzdávání desátků je prostředkem, který určil Bůh, aby mohl uskutečnit svůj záměr, a používal ho v průběhu celých dějin. Podpora Božích služebníků desátky je zásadní součástí Božího díla.

Desátek má být použit pro daný účel. „Desátek je oddělen pro zvláštní účel. Není to jen nějaký bezvýznamný fond. Je jasně určen k podpoře těch, kteří přinášejí Boží poselství světu, a tento účel musí být dodržen.“ (CS 103)

Aplikace

Proč máš podporovat ty, kteří šíří evangelium? Máš někdy pocit, že by se desátek dal využít lepším způsobem? Co o účelu desátku říká Písmo?

Boží sklady

Léviocům dávám v Izraeli za dědictví všechny desátky za jejich službu, neboť oni konají službu při stanu setkávání. (Nu 18,21)

Osobní studium

Ve starozákonní době byl Božím „skladem“ chrám, kde sloužili kněží a lévijci. Apoštol Pavel propojil tuto myšlenku s těmi, kteří kážou evangelium. Lze považovat křesťanské kazatele a misionáře za novodobé „lévijce“? V čem je jejich role podobná, v čem se naopak zásadně liší?

Bůh má ve svých skladech vítr (Jr 10,13; ČSP), vodu (Ž 33,7), sniž i krupobití (Jb 38,22) a nad vším má úplnou kontrolu. Velmi důležité jsou v Božích očích i shromážděné desátky. První místo, kde měly být desátky uloženy, najdeme ve verši Nu 18,21. Jindy Bůh Izraelcům připomíná, aby desátek přinesli na místo, které sám určí (Dt 12,5.6). V době Šalomouna odevzdávali lidé desátek do Jeruzalémského chrámu. Izrael velmi dobře pochopil, kde je to správné místo, když jim Malachiáš řekl: „Přinášejte do mých skladů úplné desátky“ (Mal 3,10). Šlo o prostor, kde se odehrávaly náboženské úkony a kde lévijci měli najít prostředky, které potřebovali.

V Bibli byl desátek vždy odevzdán na místo, které si Bůh zvolil, bez ohledu na to, v jaké situaci a době se Boží lid nacházel. Adventisté sedmého dne jsou celosvětovou církví, ve které je podobně zažitý princip shromáždění prostředků. Členové jsou povzbuzováni, aby sdružení předali desátek ze svého příjmu. Sdružení z těchto finančních zdrojů hradí svým kazatelům mzdu.

„Čím více se bude Boží dílo rozrůstat, tím častěji se bude ozývat volání o pomoc. Aby tyto prosby mohly být vyslyšeny, měli by se křesťané řídit příkazem: ‚Přinášejte do mých skladů úplné desátky. Až bude ta potrava v mém domě, pak to se mnou zkuste‘ (Mal 3,10). Kdyby všichni, kdo vyznávají Krista, věrně přinášeli Bohu své desátky a oběti, jeho pokladnice by byla plná. Finanční prostředky na šíření evangelia by se pak nemusely obstarávat pořádáním výstav, loterií nebo jiných zábavních akcí.“ (AA 338; PNL 194)

Aplikace

Co by se stalo, kdyby každý posílal desátky na činnost, kterou sám uzná za vhodnou? Proč máš desátky odevzdávat tam, kam patří?

Desátky a spasení z víry

²²Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdílu: ²³všichni zhršeli a jsou daleko od Boží slávy; ²⁴jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši. (Ř 3,22–24)

Kdo se nevykazuje skutky, ale věří v toho, který dává spravedlnost bezbožnému, tomu se jeho víra počítá za spravedlnost. (Ř 4,5)

Osobní studium

Jaké základní pravdy o našem hříchu a spáse jsou vyjádřeny v textech Ř 3,19–24 a Ř 4,1–5?

Jádrem těchto veršů je myšlenka, že si nikdo z nás nezaslouží vykoupení. Pokud bychom si ho měli zasloužit, museli bychom ho dosáhnout sami, prostřednictvím našich skutků. Takové tvrzení odporuje Bibli.

Spasení je dar určený těm, kteří si ho nezaslouží (Ef 2,8.9). Jsme spaseni, protože nám byla připsána Ježíšova dokonalá oběť. Za odevzdání desátků nám Bůh žádnou zásluhu nepřičítá. Vždy totiž byly jeho vlastnictvím.

Desátky ani žádný jiný projev víry nás nemohou zachránit. „Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil“ (Ef 2,10).

Odevzdání desátků ukazuje náš postoj k Božím požadavkům, který je buď pokorný, nebo plný vzdoru. Když Boha milujeme, posloucháme ho. Pokud jsme si uvědomili, že jsme jen správci a vše, co máme, nám světil Bůh, je naším vnějším projevem také věrnost v desátcích.

Sobota připomíná, že Bůh je náš Stvořitel a Vykupitel. Desátky v našem životě fungují podobně. Připomínají nám, že nepatříme sami sobě a že náš život i spasení jsou Božím darem. Můžeme žít vírou a uvědomovat si, že věrné odevzdávání desátků je jasným vyjádřením našeho vztahu k Bohu.

Aplikace

Máš ze sebe dobrý pocit, když odevzdáš desátky? Jak zabránit tomu, aby se desátky nestaly skutkem, za který bychom si chtěli „připsat zásluhy“?

Podněty k zamyšlení

Snadno zapomínáme na to, že každý nádech, úder srdce a každá chvíle našeho života pocházejí od Boha. Ve Skutcích v 17. kapitole Pavel promlouvá k Athéňanům. Mluví o pravém Bohu. Není jen tím, který „učinil svět a všechno, co je v něm“ (Sk 17,24), ale i tím, kdo udržuje náš život (Sk 17,28). Athéňané o pravém Bohu nevěděli. My o něm víme a toto poznání ať se stane základem našeho života. Měli bychom pak žít v souladu s jeho požadavky.

„Tak je to i s Božími nároky na nás. Své poklady dává do rukou lidem, ale požaduje, aby byla jedna desetina odložena stranou na jeho dílo. Požaduje, abychom tuto část odevzdali do jeho pokladny. Má mu být vrácena, protože mu patří a je svatá. Má být použita na svaté účely, na podporu těch, kteří přinášejí zvěst o spasení do celého světa. Tuto část si vyhradil, aby do jeho pokladny vždy proudily prostředky. Světlo pravdy se tak dostane k těm, co jsou blízko, i k těm, co jsou daleko. Pokud jeho požadavek plníme, vyznáváme, že všechno patří Bohu.“ (6T 386)

Otázky k rozhovoru

1. *„Čas plyne a rychle spějeme k věčnosti. Neupírejme Bohu to, co mu patří. Nezdráhejme se dát mu to, na čem sice nemáme žádné zásluhy, ale co nám přinese záhubu, jestliže mu to odepřeme. Bůh chce, abychom mu patřili celí; odevzdejme se mu; jsme jeho, protože nás stvořil i vykoupil. Jestliže tě Bůh žádá, abys mu dal svůj rozum, dej mu jej; patří jemu. Žádá-li tě, abys mu dal své peníze, dej mu je; patří jemu.“* (AA 566; PNL 326) Rozumíš tomuto odkazu Ellen G. Whiteové? O co se okrádáme, když nedáváme desátky?
2. *Proč není správné, když sestry a bratři dávají desátky na jiné místo než do „pokladnice“, kterou určil Bůh? Co je k tomu vede? Jaké by byly následky, pokud by to dělali všichni?*
3. *V 21. kapitole Lukášova evangelia Ježíš vyzdvihuje vdovu, která do chrámu dala peníze, i když věděla, jak zkorumpovaní jsou náboženští vůdci. Proč ji chválí? Co bys řekl někomu, kdo si myslí, že desátky může dát na jiný účel, protože nedůvěřuje vedení církve?*

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

Oběť vděčnosti

Texty na tento týden

Mt 6,19–21; L 7,37–47; 2K 8,8–12; 9,6,7; Ef 2,8; 1Pt 4,10

Základní verš

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (J 3,16)

Bůh je štědrý. Největším projevem jeho štědrosti je Ježíšova oběť. „Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí!“ (L 11,13). Bůh dává s radostí, je to v souladu s jeho povahou. Když chceme jeho charakter zjevovat světu, i my bychom měli dávat. „Sobecký křesťan“ je protimluv.

Darování je způsob, jak se můžeme podělit o to, co jsme dostali. Vyjadřujeme jím vděčnost a lásku. V nebi Ježíš jednoho dne přivítá vykoupené, kteří přijali milost. Obětní dary nám pomáhají uvědomit si, že žijeme z milosti.

V tomto týdnu budeme přemýšlet nad důležitostí darů. Štědré dávání peněz, času nebo schopností je projevem života víry a zjevuje Boží charakter.

Budování společenství

- ▶ *Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?*
- ▶ *Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.*

„Kde je tvůj poklad...“

¹⁹Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou.

²⁰Ukládejte si poklady v nebi, kde je není ničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou.

²¹Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce. (Mt 6,19–21)

Osobní studium

Co znamená, že naše srdce je tam, kde máme svůj poklad? Jak můžeme shromažďovat poklady v nebi?

V úvodním textu ukazuje Ježíš rozdíl mezi poklady v nebi a na zemi. Všechny pozemské poklady jsou dočasné. Víme, jak rychle se mohou ztratit. „Na zemi je všechno nestálé a nejisté. Věci zde chátrají, ničí se, ztrácíme je a může nám je někdo ukrást. V nebesích je to zcela jinak. Vše je věčné, trvanlivé, nepomíjící a v bezpečí. V nebi nic neztratíme.“ (C. Adelina Alexe, „Where Your Heart Belongs“, *Beyond Blessings*, Nampa, Idaho: Pacific Press Publishing Association, 2013, str. 22)

Pravděpodobně mnoho z toho, co vlastníš, s výjimkou cenností, někdo jednoho dne vyhodí. Moudrý správce ukládá své poklady v nebi. Neohroží je tam hospodářská krize ani zloději.

V Mt 6,19–21 je představen jeden z nejdůležitějších konceptů správcovství. Každý náš poklad ovlivňuje naše srdce. V hmotném světě je důležité, kde svůj poklad uchováváme. Čím více se zaměříme na pozemské potřeby a zisky, tím obtížnější je myslet na nebeské věci.

Pokud vyznáváme víru v Boha, a přitom svoje poklady ukládáme na zemi, jsme pokrytci. Naše chování a slova by měly být v souladu. Pozemské poklady vidíme zrakem, nebeské vírou (2K 5,7). Potřebujeme být praktičtí a zabezpečit své potřeby, ale velice důležité je věnovat se i tomu, co bude mít věčnou hodnotu.

Aplikace

Kolik času věnuješ starostem o své hmotné zabezpečení? A kolik starostem o duchovní poklady?

Správci Boží milosti

⁸Milostí tedy jste spaseni skrze víru. ⁹Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. (Ef 2,8.9)

Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti. (1Pt 4,10)

Osobní studium

Jak spolu souvisí správcovství a milost? Jak představujeme Boží milost tím, že se dělíme s ostatními?

Milost je nezasloužený dar. Bůh ji nabízí celému světu, a pokud ji neodmítneme, náš život se zcela změní. Bohatství a moc nebes jsou ukryty v daru milosti. Dokonce i andělé žasnou a touží vidět spasení (1Pt 1,12).

Milost v Ježíši Kristu je největším Božím darem. Znamená pro nás naději. Hřích má na lidstvo žalostný vliv a sami se nedokážeme zachránit. Nepomůže nám ani poslušnost zákona. „Je tedy zákon proti Božím slibům? Naprosto ne! Kdyby tu byl zákon, který by mohl dát život, pak by vskutku spravedlnost byla ze zákona“ (Ga 3,21). Pavel říká, že ani Boží zákon to nedokáže. Spaseni jsme jedině z milosti.

Jsme správci Boží milosti v celé její rozmanitosti (1Pt 4,10). Když od našeho nebeského Otce přijímáme z milosti dary, máme se o ně podělit s druhými. Nemají sloužit pouze našemu prospěchu, ale i šíření evangelia. Zdarma jsme dostali a zdarma máme dobrovolně dát, co můžeme.

Aplikace

Co všechno jsi od Boha dostal? Jak můžeš být dobrým správcem milosti, kterou ti Bůh daroval?

Ten nejlepší dar

³⁷V tom městě byla žena hříšnice. Jakmile se dověděla, že Ježíš je u stolu v domě farizeovů, přišla s alabastrovou nádobkou vzácného oleje, ³⁸s pláčem přistoupila zezadu k jeho nohám, začala mu je smáčet slzami a otírat svými vlasy, líbala je a mazala vzácným olejem. (L 7,37.38)

Osobní studium

Proč žena v příběhu, který je zaznamenán v L 7,37–47, vyhledala Ježíše? Proč se to farizeovi nelíbilo?

Marie vstoupila do místnosti a uviděla Ježíše u stolu. Rozbila alabastrovou nádobu plnou drahé nardové masti a vylila její obsah na jeho nohy. Někteří jí opovrhovali pro její způsob života a vůbec se jim nelíbilo, že si dovolila přiblížit se k Ježíši.

Ježíš Marii osvobodil od démonů (L 8,2). Když byla svědkem Lazarova vzkříšení, přemohla ji vděčnost. Vonný olej bylo to nejcennější, co měla, a proto jím Kristu vyjádřila svou vděčnost.

Tento příběh ukazuje na jediný správný postoj a motivaci k dávání darů – vděčnost. Když dostaneme dar Boží milosti, probouzí v nás vděčnost a štedrost. Smysluplný dar je dán z vděčnosti, ať už jde o náš čas, majetek, život anebo naše schopnosti.

Naše dary se mohou zdát nedostatečné, ale pro Boha mají význam. Když mu dáme to nejlepší, co máme, dáváme mu tím najevo, že je v našem životě na prvním místě. Dary neslouží k zajištění Boží přízně, ale vyjadřují dík za to, co nám v Ježíši Kristu dal.

„I ten nejmenší dar získá nevyčísitelnou hodnotu, pokud jej dáme oddaně, z lásky a ochotně. I kdybychom našemu Vykupiteli nabídli to nejcennější, co máme, hodnota našeho daru nebude nikdy dostatečná. Andělé však naše dary donesou před jeho trůn jako libě vonící oběť a Bůh ji přijme.“ (3T 397)

Aplikace

Jaké dary dáváš Bohu? Co tě k tomu motivuje? Co pro tebe není snadné Bohu darovat?

Motivy srdce

⁸Neříkám to jako rozkaz, zmiňuji se však o horlivosti jiných, abych vyzkoušel opravdovost vaší lásky. ⁹Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli. ¹⁰Řeknu vám, co si myslím: Sluší se, abyste nyní dokončili dílo, které jste už loni nejen začali, nýbrž také k němu dali podnět. ¹¹Odkud vyšla ochota k pomoci, tam ať se pomoc také uskuteční. Každý ať dá podle toho, co má; ¹²vždyť je-li zde tato ochota, pak je dar před Bohem cenný podle toho, co kdo má, ne podle toho, co nemá. (2K 8,8–12)

Osobní studium

V tomto textu Pavel řeší otázku křesťanské pomoci lidem v nouzi. Co říká o dávání a správných pohnutkách? Můžeme si z jeho slov vzít příklad pro naši správcovskou službu?

Minulý týden jsme zmínili příběh vdovy, která dala dar do chrámové pokladnice (L 21). Přestože v porovnání s jinými dary šlo o nepatrnou částku, byla vlastně štědrá. Ukázalo se, jaké má srdce a charakter. Ježíš řekl: „...tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní“ (L 21,3).

Jen Bůh zná naše pohnutky (Př 16,2; 1K 4,5). Dobré věci se dají dělat i ze špatných pohnutek. Darovat, když máme dostatek, nevyžaduje mnoho víry. Když dáme z mála a je to pro nás obět, ukáže se smýšlení našeho srdce.

Ať už je tvá motivace dávat jakákoli, nachází se někde na škále mezi sobectvím a nezištností. Rozhodování, na kterou z těchto dvou stran se postavím, je duchovní boj. Sobectví dokáže zchladit srdce, které předtím hořelo pro Boha. Může se stát, že v našem životě zakoření. Přijďeme na způsob, jak si sobectví před sebou omluvit, a dokonce si namluvíme, že je náš postoj v souladu s Boží vůlí.

Vše závisí na lásce. Nemůže se naplno projevit bez odírání si, bez ochoty dát sama sebe, bez obětování se pro dobro druhých.

Pokud se Boží láska neodráží v našem životě, pak naše dary nezjevují Boží lásku. Sobecké srdce chce milovat jen sebe. Prosme Boha, aby obřezal naše srdce (Dt 10,16) a naučil nás, jak milovat jeho láskou.

Láska je základem pravé štědrosti a Boží láska k nám nás inspiruje, jak milovat druhé. Je nejlepší motivací pro naše dary.

Aplikace

Dáváš dary z povinnosti, nebo z lásky? Proč je důležité, aby tě při darování vedly správné pohnutky?

Dávat je lepší než brát

“Vždyť kdo skoupě rozsévá, bude také skoupě sklízet, a kdo štědře rozsévá, bude také štědře sklízet. ⁷Každý at' dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechutí ani z donucení; vždyť „radostného dárce miluje Bůh“. (2K 9,6.7)

Osobní studium

Jak má podle tohoto textu vypadat dávání? Jaká je souvislost mezi dáváním a požehnáním?

Kristus přišel, aby nám zjevil Boží charakter. Proto si můžeme být jisti, že Bůh nás miluje a chce pro nás to nejlepší. Žádá, abychom dělali to, co nám přinese užitek. Chce, abychom dávali štědře a radostně z toho, co jsme přijali. Dobrovolné dary jsou užitečné obdarovaným, ale i dárčům. Ti, kteří to prožili, vědí, že radost dárce bývá větší než radost příjemce.

Darování má být velmi osobní a duchovní záležitost. Jde o projev víry, vyjádření vděčnosti za to, co jsme v Kristu dostali. Posiluje naši víru, protože víra bez skutků je mrtvá (Jk 2,20). Dobrovolná štědrost zjevuje Kristův charakter. Nejvíce se o něm učíme, když cítíme jeho přítomnost v tom, co děláme. Dávání buduje důvěru v Boha a my můžeme zvolat: „Okuste a užíte, že Hospodin je dobrý...“ (Ž 34,9).

„Ukáže se, že sláva, která vyzařuje z Ježíšovy tváře, je slávou obětavé lásky. Ve světle Golgoty všichni pochopí, že zákon lásky, která zapírá sama sebe, je zákonem života na zemi i v nebi. Lásky, která „nehledá svůj prospěch“, pochází od Boha. V tichém a pokorném Kristu se zjevil Bůh, jenž přebývá ve světle, k němuž se nikdo nemůže přiblížit. (DA 20; TV 9)

Aplikace

Raději dary dáváš, nebo přijímáš? Proč? Zažil jsi, že byla posílena tvá víra, když ses svobodně rozhodl, že dáš štědrý dar?

Podněty k zamyšlení

„Duch štědrosti má nebeský původ. Duch sobectví pochází od nepřítele. Kristova sebeobětavá láska se zjevila na kříži. Dal vše, co měl, sama sebe, aby zachránil lidstvo. Kristův kříž podněcuje štědrost u každého Spasitelova následovníka. Základním principem je dávat vždy a znovu. Láska a dobré skutky jsou pravým ovocem křesťanského života. Principem světa je stále jen přijímat a brát. Máme si zajistit své štěstí, ale ovocem takového života je utrpení a smrt.“ (Ellen G. Whiteová, *Advent Review and Sabbath Herald*, 17. říjen 1882)

Otázky k rozhovoru

1. *Proč je sobecký život úplným protikladem života ve spojení s Kristem. Jak se vyhnout sobeckému přístupu k životu?*
2. *„Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechtí ani z donucení; vždyť „radostného dárce miluje Bůh““ (2K 9,7). Jak bychom se měli cítit, když něco dáváme?*
3. *Napiš seznam všeho, co jsi v Kristu dostal. Poděkuj Pánu Bohu za to, jak se o tebe stará.*
4. *Proč sobectví nakonec vždy přinese zármutek?*
5. *Kdo ve tvém sboru potřebuje pomoc? Můžeš pro něj udělat něco hned teď? Jsi ochotný i něco obětovat?*

Praktický závěr

▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

Principy života správce

Texty na tento týden

Ko 1,16–18; Žd 4,14–16; 12,14; J 14,6; 2K 5,17; 1Pt 1,15.16; Zj 14,6–12

Základní verš

„Vždyť Bůh nás nepovolal k nečistotě, nýbrž k posvěcení.“ (1Te 4,7)

Samotné správcovství je velmi široký pojem. Když si uvědomíme, co všechno je jeho součástí, může se nám to zdát nepřehledné. Princip je sice jednoduchý, ale dotýká se mnoha oblastí a někdy ho nesprávně pochopíme. Církev a věřící se bez správcovství neobejdou. Být křesťanem znamená být správcem.

„Správcovství není teorie ani filozofie, ale fungující systém. Pro křesťana je opravdovým zákonem života. ... Potřebujeme ho, abychom správně chápali život a pravdivě prožívali svou víru. Nestačí se s ním rozumově ztotožnit. Správcovství je projev vůle a rozhodný čin, který se dotýká každého rozměru života.“ (LeRoy E. Froome, *Stewardship and its Larger Aspects*, Mountain View: Calif., Pacific Press Publishing Association, 1929, str. 5)

Jaké jsou klíčové principy pro život křesťanského správce? Tento týden se budeme některým blíže věnovat. Pomůže nám v tom obraz kola vozu.

Budování společenství

- ▶ **Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?**
- ▶ **Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.**

Kristus je náš život

¹⁶Neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. ¹⁷On předchází všechno, všechno v něm spočívá, ¹⁸on jest hlavou těla – totiž církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých – takže je to on, jenž má prvenství ve všem. (Ko 1,16–18)
Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pomínulo, hle, je tu nové! (2K 5,17)

Osobní studium

Jaké místo má Ježíš v dějinách vesmíru? Co se stane, pokud mu v našem životě dáme místo, které mu náleží?

Pouze pokud je Ježíš smyslem našeho života (Ga 2,20), můžeme být pravými správci. Dává nám „blahoslavenou naději“ (Tt 2,13; ČSP) a „...předchází všechno, všechno v něm spočívá...“ (Ko 1,17). Jako je osa ve středu kola a nese celou váhu vozu, podobně je Kristus středem života věrného správce. Pevná osa zajistí rovnováhu vozu a kola se dobře točí. Ježíš je pevným středem našeho života (Žd 13,8). Jeho vliv má zasahovat do všeho, co děláme a o čem přemýšlíme. Všechny oblasti správcovy činnosti mají jeden pevný střed – Krista.

„Neboť beze mne nemůžete činit nic“ (J 15,5). Středem správcovství je živý Kristus, který mění naše charaktery pro život dnes i ve věčnosti.

Ježíš je ústřední postavou celé Bible (J 5,39). Když chceme mít o sobě správné mínění, nesmíme zapomínat na Ježíše a náš vztah s ním. Zaplatil cenu za hřích a dal svůj život jako výkupné za mnohé (Mk 10,45). Má úplnou autoritu a moc na nebi i na zemi (Mt 28,18) a vše má ve svých rukou (J 13,3). Jeho jméno je nejvznešenější ze všech a jednoho dne před ním poklekne každé koleno (Fp 2,9–11).

„Ježíš je živým středem všeho.“ (Ev 186)

Kristus je srdcem správcovství a zdrojem naší síly. Díky němu žijeme život, který stojí za to, a svědčíme, že je smyslem našeho života. Pavel zažil mnoho zkoušek. Ať se dělo cokoliv, měl v životě jednu prioritu: „Život, to je pro mne Kristus, a smrt je pro mne zisk“ (Fp 1,21).

Aplikace

Uvědomuješ si, že Ježíš je středem všeho? Dovolil jsi Ježíši, aby vešel do tvého života? Můžeš získat jistotu, že v tobě Ježíš přebývá?

Kristova služba ve svatyni

¹⁴Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držme se toho, co vyznáváme. ¹⁵Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. ¹⁶Přistupme tedy sméle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas. (Žd 4,14–16)

Osobní studium

Co můžeme na základě úvodního textu říci o Ježíši a jeho službě v nebeské svatyni? Jaký by mělo mít to, že o jeho službě víme, vliv na náš každodenní praktický život?

Jestliže jsme včera přemýšleli o Ježíši jako o středu našeho života, který by měl ovlivňovat vše, co děláme a prožíváme, pak je třeba zmínit i jeho službu v nebeské svatyni. Pomáhá nám totiž lépe pochopit, co pro nás dělá dnes. Proto bychom toto téma mohli přirovnat ke středovému náboji kola. Náboj je připraven na osu (poselství o Ježíši a jeho oběti) a upevňuje točící se kolo. Kristus prožil smrt a vítězné zmrtvýchvstání (2Tm 1,10). To je základem jeho služby za nás v nebeské svatyni (Žd 8,1.2). „Správné pochopení Ježíšovy služby v nebeské svatyni je základem naší víry.“ (Ev 221) Je velmi důležité ve světle této zvěsti správně chápat také naši správcovskou roli.

Učení o svatyni pomáhá odhalit velkou pravdu o spasení a vykoupení, která je základem veškeré křesťanské teologie. Svatyně zdůrazňuje nejen Kristovu smrt pro nás, ale i jeho službu v nebeské svatyni. Svatyně svatých obrací naši pozornost k Božímu zákonu i k závěrečnému soudu. Zaslíbení vykoupení všem lidem je hlavním prvkem tohoto učení. Když si uvědomíme, co pro nás Kristus udělal na kříži a co pro nás dělá dnes, přiblíží nám to Krista, jeho službu, poslání a učení. Uvědomíme si, jaký záměr má v životě lidí, kteří přijali roli správců.

Aplikace

Co pro tebe znamená, že náš nebeský Velekněz prošel pozemským pokušením? Může ti to pomoci v boji s hříchem a sobectvím?

Kristus je středem věrouky

Ježíš mu řekl: „Já jsem cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ (J 14,6)

Osobní studium

Proč Ježíš říká, že je pravda? Jak tomu rozumíš? Co říká o pravdě v J 17,17?

V biblickém učení o Kristu je mocně vyjádřena pravda spasení a smysl kříže. Všechny věroučné články proto musí být propojeny se zaslíbením evangelia a se spasením. Musejí vycházet z poselství o spasení v Ježíši Kristu jako paprsky kola.

„Ježíšova oběť jako smíření za hřích je pravdou, kolem níž jsou sdruženy ostatní pravdy... Když studujeme úžasnou oběť Vykupitele, rosteme v milosti a poznání.“ (SBC 1137)

Naše věrouka ovlivňuje to, kým jsme a kam směřujeme. Není jen sbírkou neuchopitelných teologických myšlenek a intelektuálních „pravd“. Pravá věrouka má základ v Kristu a každý její bod ovlivňuje náš život. Právě věrouka, kterou odvozujeme z Bible, z nás dělá adventisty sedmého dne.

Jako správci Božích hmotných i duchovních darů máme prožívat věroučnou pravdu, která udělá náš život lepším. „Pokud jste ... byli v něm vyučeni podle pravdy, která je v Ježíši. Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi, obnovte se duchovním smýšlením, oblečte nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy“ (Ef 4,21–24).

Pavel popisuje, jak vypadá život v pravdě. Nestačí, aby správce pouze věřil biblickému učení, ani to, aby jej jen kázal a šířil dál. Pravda se musí prakticky projevit v našich životech a vztazích.

Aplikace

Jaký význam má pro tebe učení církve? Považuješ se za správce „evangelia“? Co to znamená, být správcem učení?

Trojandělské poselství

Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží příkázání a věrnost Ježíši. (Zj 14,12)

Osobní studium

Co je podstatou trojandělského poselství? Co znamená pro nás, Boží správce?

Pouze dvakrát v historii lidstva varoval Bůh svět před pohromou. Nejprve kázáním Noema (Gn 6,13–18; Mt 24,37), později prostřednictvím trojandělského poselství (Zj 14,6–12). Obě tato varování odhalují výjimečný pohled na budoucnost. Naše pochopení uvedených textů se vyvíjelo, ale základní poselství zůstává stejné: Bůh zachraňuje člověka, nabízí ospravedlnění vírou v Krista. Jinými slovy, jádrem evangelia pro dnešek, zvěsti, kterou máme hlásat, je Kristus a jeho velká oběť.

Posláním adventistů sedmého dne je zvěstovat trojandělské poselství a připravovat svět na druhý Kristův příchod. Každý se totiž bude muset rozhodnout... Jako správci spolupracujeme při plnění našeho poslání s Bohem (2K 5,20; 6,1–4).

„Adventisté sedmého dne byli do světa vysláni jako strážci a nositelé světla. Byla jim svěřena poslední zpráva o konci světa. Přinášejí nádherné světlo Božího slova. Mají nejvznešenější úkol – zvěstovat poselství prvního, druhého a třetího anděla. Žádný úkol není důležitější. Nic nesmí odlákat jejich pozornost od svěřeného poslání.“ (9T 19)

Druhý Ježíšův příchod je blízko. Přemýšlíme-li o událostech konce, bylo by tak snadné nechat se vlákat do léčky pouhého vymýšlení schémat a stanovování dat. Poselství tří andělů nás však chrání před nesprávnými teologickými důrazy a připomíná nám zodpovědnost, kterou máme v posledních dnech. Jsme správci poselství o záchraně v Kristu a naším úkolem je zvěstovat ho.

Aplikace

Když se zamyslíš nad událostmi posledních dnů, co je ve tvém životě nejdůležitější? Jak být dobrým správcem trojandělského poselství?

Svatost života

¹⁵Ale jako je svatý ten, který vás povolal, buďte i vy svatí v celém způsobu života. ¹⁶Vždyť je psáno: „Svatí buďte, neboť já jsem svatý.“ (1Pt 1,15,16)

Usilujte o pokoj se všemi a o posvěcení, bez něhož nikdo neuvidí Pána. (Žd 12,14)

Osobní studium

Porovnej texty 1Pt 1,15,16 a Žd 12,14. Co znamenají slova „být svatý“ a „svatost“? Jak to souvisí se správcovstvím?

Kristus chce, abychom žili svatým životem. Jeho život je příkladem, jak má svatost a dokonalé správcovství všech Božích darů vypadat (Žd 9,14). Snažme se, aby naše správa Bohem svěřených věcí byla v souladu s jeho vůlí. Správcovství je viditelným vyjádřením svatosti.

Římané přišli na to, že kolo déle vydrží, pokud na jeho obvod připevní kovový pás. Řemeslník kov nahřál a umístil na kolo. Potom kolo ponořil do studené vody, kov se smrštil a velmi pevně obemkl obvod kola. Při jízdě se tak země dotýkal kov.

Kovová obruč na kole představuje koncept správcovství. Je to moment pravdy, kdy se náš duchovní život dotýká praktického života. Víra se setkává s „nerovnostmi“ života, úspěchy a pády. Učení se setkává s realitou každodenního života. Správcovství je vnějším obalem toho, kým jsme a co děláme. Je součástí našeho rozhodování a životního stylu. Způsob našeho života, který zjevuje Krista, je železnou obručí kola, která se dotýká země.

Činy mají sílu a měly by být kontrolovány oddaností Kristu. Můžeme žít se zaslíbením: „Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu“ (Fp 4,13).

„Duch Boží posvěcuje náš charakter, vštěpuje nám Kristovu povahu. Náboženství podle evangelia znamená Kristus v životě, Kristus jako proměňující princip, jeho milost projevená v povaze a v dobrých skutcích. Zásady evangelia nemůžeme oddělovat od žádné oblasti praktického života. Každá jednotlivost křesťanova života má představovat život Pána Ježíše.“ (COL 384; PM 197)

Aplikace

Co můžeš udělat, abys ve svém životě vnímal Kristovu svatost a jeho proměňující moc byla znát i navenek?

Podněty k zamyšlení

Kovovou obruč na kole bylo někdy třeba znovu vyklepat a nasadit, používáním se totiž kov roztáhl a už tak pevně nedržel. Opravy představují správcovství a proces posvěcení v praxi. Máme mít mysl stále zaměřenou na Krista, ať už čelíme čemukoli, i když proces může být bolestivý. Ať už je to používání peněz, rodinné vztahy, zaměstnání nebo něco jiného, vše máme spravovat podle Kristovy vůle. Lekce, které se přitom naučíme, se někdy neobejdou bez občasného „škrábance“ či „nárazu“.

Není snadné obruč znovu nasadit ani napravit lidský charakter. Petr měl podobnou zkušenost. Vše prožíval s Ježíšem a rozhodně od něj nečekal slova: „Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala; a ty, až se obrátíš, buď posilou svým bratrům“ (L 22,32). Ježíš však viděl Petřův stav pravdivě. Zanedlouho poté, kdy zapřel Ježíše, se jeho život změnil. Stalo se to až po těžké zkušenosti. Jeho správcovství bylo obnoveno. Znovu se obrátil a svůj život nasměroval jinam. Bůh ho ale předtím musel trochu „opravit“.

Otázky k rozhovoru

1. *Jak spolu souvisí posvěcení a Ježíšova slova: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne“ (L 9,23)? Můžeme se posvěcením přiblížit Bohu?*
2. *Prošel jsi někdy těžkou zkouškou, která tě naučila lépe následovat Ježíše?*
3. *Jak ovlivňují náš každodenní život věroučné články? (Sobota, stav mrtvých, druhý Kristův příchod, stvoření atd.)*

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

Dluhy – každodenní rozhodnutí

Texty na tento týden

Ž 37,21; Dt 28,12.43–45; Gn 25,34; L 14,27–30; Př 13,11.18; 21,5

Základní verš

„Dávejte každému, co jste povinni: daň, komu daň; clo, komu clo; úctu, komu úctu; čest, komu čest. Nikomu nebuďte nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon.“ (Ř 13,7.8)

Lidé jsou v určitých situacích ochotni půjčit druhému člověku peníze a jejich pohnutky mohou být různé. Někdy například chtějí pomoci bližnímu v těžké životní situaci. V mnoha případech však lidé nepůjčují z dobré vůle, ale touží vydělat.

Usilujme, pokud to jde, abychom se nezadlužovali. Když kupujeme byt, auto či stavíme sbor, půjčce se někdy nevyhneme. Budme však rozumní a snažme se dluh co nejdříve splatit.

Dejme si pozor. Utrácení peněz, které nemáme, je cestou, jak „chamtivost a láska k pozemským pokladům začnou utvářet náš charakter. Když tyto vlastnosti vládnou, spasení a milost přestávají být důležité.“ (EW 267)

Vyhýbat se zadlužení vyžaduje disciplínu. V tomto týdnu se budeme věnovat biblickému pohledu na dluhy.

Budování společenství

- ▶ *Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?*
- ▶ *Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.*

Půjč si a utrat'

Svévolník si půjčuje a k splácení se nemá, spravedlivý se však slituje a dává. (Ž 37,21)

⁴³Bezdomovec, který je ve tvém středu, bude stoupat stále výš nad tebe, ty pak budeš klesat čím dál tím níž. ⁴⁴On ti bude půjčovat, ale ty mu nebudeš moci půjčit. On bude hlavou, a ty budeš chvostem. ⁴⁵Dopadnou na tebe všechna tato zlořečení a budou tě pronásledovat, dokud nebudeš zahlazen, neboť jsi neposlouchal Hospodina, svého Boha, a nedbal jsi na příkazy a nařízení, která ti udělal. (Dt 28,43–45)

Osobní studium

Co o dlužích říkají úvodní verše? Jaké riziko s sebou přináší dluh?

Když si něco půjčíme, riskujeme a neseme za to zodpovědnost. Nezáleží na tom, zda jsme si půjčili nějakou věc nebo peníze, pokud je zneužijeme, poneseme následky.

Peníze si půjčujeme, protože je potřebujeme utratit. Riskujeme a předpokládáme, že budeme schopni danou částku splácet a že se naše finanční situace nezmění. Budoucnost však neznáme (Kaz 8,7) a půjčení peněz v sobě vždy nese riziko.

Půjčené peníze určitě chceme rozumně použít, ale pokud podlehneme pokušení utratit, co máme, nastanou problémy. Najednou žijeme způsobem života, jaký bychom si bez půjčky nemohli dovolit. Koloběh půjčování a utrácení je hybnou silou konzumního života. Pokušení jsou bohatí i chudí. Pokud nás hmotný svět láká, hledejme Boží vedení (1K 10,13).

Nezvykejme si na půjčování. Pokud jsme si už půjčili, splatme dluh co nejdříve. Naučme se rozumně vydávat peníze, budme věrnými správci peněz, které nám Pán Bůh dal, a nenechme se penězi ovládat.

Jsou situace, ve kterých si potřebujeme půjčit. Budme však opatrní a půjčujeme si s úmyslem splatit celý dluh co nejdříve.

Aplikace

Ocitl ses už někdy kvůli půjčce v nepříjemné situaci? Jaká duchovní rizika tato situace přináší?

Touha mít vše tady a hned

Jákob dal pak Ezauovi chléb a čočkovou krmí. Ten pojedl, napil se, vstal a odešel. Tak Ezau pohrdl prvorozenstvím. (Gn 25,34)

Osobní studium

Co nám chce říci příběh Ezaua o touze po okamžitém uspokojení jeho potřeby? Napadnou tě i jiné biblické příběhy, v nichž touha po uspokojení překonala i svědomí? (Gn 3,6; 2S 11,2–4 a další).

Když se k Ezauovi donesla vůně bratrovy čočky, chtěl ji hned sníst. Pravděpodobně by nezemřel hladu, ale nechal se v tu chvíli ovládnout svou chutí. Dal přednost okamžitému uspokojení chuti a prodal své prvorozenství. Když si chybu uvědomil, „...neměl už příležitost k nápravě, ačkoliv ji s pláčem hledal“ (Žd 12,17).

Ježíš nám dává opačný příklad. Po čtyřicetidenním půstu ho třikrát pokoušel nepřítel (Mt 4,3–10). Rozpoznal jeho snahu, přestože byl slabý, a nepodleh. Kristus odmítl hříšné potěšení a prázdné uspokojení. Ukázal nám, že nad hříchem je možné zvítězit. Neprodal své prvorozenství a zve nás, abychom byli dědici spolu s ním (Ř 8,17; Tt 3,7; ČSP). Pokud budeme následovat Ježíšův příklad, ani my neztratíme dědictví Božích dětí.

Svět nám může nabídnout pouze zážitky na této zemi. Život na nové zemi nám dát nedokáže. Pokud žijeme sami pro sebe a své potěšení, znamená to, že nežijeme pro Boha.

Jestliže se nedokážeme ovládat, vítězí často naše touha po okamžitém uspokojení. Ztrácíme trpělivost a dlouhodobé cíle, necítíme odpovědnost. Učme se raději uspokojení oddalovat. Jde o schopnost, která nám pomůže zvládat pokušení a tlaky okolí. Nespěchejme si půjčit peníze, i když v současnosti není takový přístup zrovna oblíbený. Dnes jsou populární spíše okamžité odměny, rychlá zbohatnutí a jednoduchá řešení. Pokud jednou podlehneme okamžitému uspokojení, budou nás lákat rychlá řešení naší touhy ještě více. Správci, kterým byly svěřeny do péče Boží dary, usilují, aby se do této pasti nechytily.

Aplikace

Chceš, aby byly tvé potřeby a touhy okamžitě uspokojeny? Co pozitivního ti to přináší a jaké jsou případné negativní následky? Proč okamžité uspokojování jakékoli tvé touhy může ovlivňovat i tvůj vztah s Bohem?

Žij z toho, co máš

***27 Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem. 28 Chce-li někdo z vás sta-
vět věž, což si napřed nesedne a nespočítá náklad, má-li dost na dokončení stavby? 29 Jinak – až
položí základ a nebude moci dokončit – vysmějí se mu všichni, kteří to uvidí. 30 „To je ten člověk,“
řeknou, „který začal stavět, ale nemohl dokončit.“ (L 14,27–30)***

Osobní studium

Co chce Ježíš přirovnáním ke stavbě říci? Dokážeš v textu rozpoznat princip, který je důležitý pro naši správcovskou roli?

„Žádoucí poklad a olej jsou v obydlí moudrého, kdežto hloupý člověk je prohýří“ (Př 21,20). Na jedné straně odpovědné správcovství, na druhé plýtvání. Moudrý člověk plánuje tak, aby mu k životu stačily prostředky, které má k dispozici. Opakem je ten, kdo plýtvá bohatstvím a utrací i to, co mu nepatří. Strídmý život je pro něj utrpením. I když si potřebujeme půjčit peníze, myslíme od začátku na to, že máme žít v rámci svých možností.

Bohatí mohou čerpat ze svých prostředků. Možná se bojí, že o svůj majetek přijdou. Chudší lidé žijí od výplaty k výplatě. Mohou se obávat o základní zabezpečení svého života. Bez ohledu na situaci nás však Bible nabádá, abychom žili tak, jak si můžeme dovolit. Pavel doporučuje, abychom zvolili prostý život: „Máme-li jídlo a oděv, spokojme se s tím“ (1Tm 6,8). Pozemské bohatství pro něj není tak důležité. Důležitý je pro něj Kristus (Fp 1,21).

Naše prostředky pro nás mají být v první řadě něčím, za co neseme odpovědnost, a až pak jde o zdroje, které můžeme využívat. Jedním z nástrojů důležitých pro správce je rozpočet. Správnému plánování a navržení rozpočtu se dá naučit. Potřebujeme disciplínu a úsilí, aby se nám podařilo vytvořit vyvážený finanční plán (Př 14,15). Když se nám ho podaří dodržet, vyhneme se nepříjemným chybám.

Pokud máš problém s hospodařením, udělej si rozpočet. Nemusí být komplikovaný. Stačí, když pár měsíců budeš sledovat své výdaje, které by neměly přesahovat tvé příjmy. Cílem je žít z vlastních prostředků a vyhnout se zadlužení, pokud je to možné.

Aplikace

Stačí ti to, co máš? Co můžeš udělat pro to, aby tvé výdaje nebyly vyšší než příjmy? Jak může zadlužení ovlivnit tvůj vztah s Bohem?

Odmítnout dluhy

Hospodin ti otevře svou štědrou pokladnici, nebesa, aby v pravý čas dal tvé zemi déšť a požehnal každé práci tvých rukou. Budeš půjčovat mnohým pronárodům, ale sám si nebudeš muset půjčovat. (Dt 28,12)

Osobní studium

Jak rozumíš zaslíbení v úvodním verši? Proč izraelský národ může půjčovat ostatním, ale sám si nebude půjčovat?

Vyhýbat se dluhům je rozumné. Bible nás upozorňuje i na to, abychom raději ani neručili za dluhy druhých (Př 17,18; 22,26). Zadlužení nás zatěžuje do budoucnosti a nutí nás, abychom svůj život podřídili dalším požadavkům. Není nemorální, ale ani neprospívá našemu duchovnímu životu.

„Dávejme si pozor na finance, jinak se dluhu nevyhneme. Nepřekračujme meze. Vyhýbejme se mu jako malomocenství.“ (CS 272)

Zadlužení se může stát řetězem, který z nás udělá otroka našeho věřitele (Př 22,7). Zdá se, že mít úvěr je dnes docela běžné. Dnes jsou zadlužené celé státy. Tento stav však není dobrý.

„Uzavři s Bohem smlouvu, že s jeho požehnáním splatíš svůj dluh, a pak se už nezadlužuj, i kdybys měl žít o chlebu a vodě. Když chystáš pohoštění, je tak snadné utratit o pár centů více. Ušetřené centy znamenají ušetřené dolary. Utratit trochu tam, trochu jinde – a najednou je to velká suma. Pokud máš dluhy, musíš se uskromnit. ... Nenech se odradit a nepolevuj. Potlač svůj vkus, uspokojování svých chutí, ušetři centy a splat svůj dluh. Splať ho co nejrychleji. Staneš se svobodným, nebudeš nikomu nic dlužit a dosáhneš velkého vítězství.“ (CS 257)

Dluh je vratkou základnou pro život. Dokáže poznamenat naše duchovní prožívání a odradit nás od přispívání na Boží dílo. Znemožňuje nám pomáhat druhým a okrádá nás o Boží požehnání.

Aplikace

Co můžeš udělat pro to, aby ses vyhnul zbytečným dluhům? Co si můžeš odepřít, abys případné dluhy zaplatil co nejrychleji?

Šetři a investuj

Jmění snadno nabyté se zmenšuje, kdežto kdo shromažďuje vlastní práci, tomu přibývá. (Př 13,11)

Chudoba a hanba přijde na toho, kdo si nevšímá naučení, ale kdo zachovává pokárání, bude vážený. (Př 13,18; ČSP)

Plány jsou pilnému k užítku, ale každý, kdo se ukvapuje, bude mít nedostatek. (Př 21,5)

Osobní studium

Jaké praktické rady pro naše správcovství obsahují úvodní verše z Přísloví 13. a 21. kapitoly?

Mravenci pracují, aby si nashromáždili zásoby na zimu (Př 6,6–8). Vezměme si z nich příklad. Pokud chceme ušetřit peníze, nejlepší cestou je odkládat pravidelně nějakou část stranou. Smyslem šetření, je mít připravené prostředky, když je budeme na něco potřebovat. Opakem je zbytečné utrácení peněz, nebo naopak bezúčelné hromadění majetku. Správa peněz vyžaduje moudrost, sebeovládání a předem stanovený rozpočet. Pokud šetříme jen pro sebe, nehopodaříme správně s Božím vlastnictvím, ale vlastně krademe.

„Pokud peníze utratíme, ačkoli to nepotřebujeme, je naše ztráta dvojnásobná. Už je nemáme a nemůžeme je ani zhodnotit. Pokud bychom je dali stranou, mohly by se na zemi rozmnožit spořením nebo v nebi dáváním... Šetření je úsilí, při kterém roste naše autorita nad penězi. Místo toho, abychom si za peníze plnili každý svůj vrtoch, převezmeme nad nimi kontrolu.“ (Randy C. Alcorn, *Money, Possessions and Eternity*, Carol Stream: Illinois, Tyndale House Publishers, 2003, str. 328)

Ať už jako Boží správci ukládáme peníze pro potřeby rodiny, nebo je „investujeme“ v nebi, nejde o to, kolik vlastníme, ale zda se svěřenými prostředky nakládáme podle Boží vůle. Pro potřeby rodiny šetříme moudře – vyhněme se ztrátám a nespolehejme se jen na jeden způsob (Kaz 11,1.2). Plánujme, a teprve potom jednejme (Př 24,27), poradme se se zkušenějšími a s odborníky (Př 15,22). Pomůže nám to Boží dary správně použít. Když se nám bude dařit, pamatujme „na Hospodina, svého Boha, neboť k nabytí blahobytu ti dává sílu on“ (Dt 8,18).

Pro Božího správce je nejjistější investovat do nebeského království (Mt 13,44). Nehrozí tam žádná hospodářská krize nebo zloději. Když přijmeme Ježíše, otevře se nám „bezpečný účet“, na který můžeme ukládat desátky a dary. Přestože se potřebujeme postarat o pozemské potřeby, nesmíme zapomínat na věčnost.

Aplikace

Daň se ti Bohem svěřené prostředky správně investovat? Které z uvedených biblických zásad chceš používat při plánování svého rozpočtu?

Podněty k zamyšlení

Každá schopnost a každý dar pocházejí od Boha. Mohli jsme se s nimi narodit nebo si je osvojit. Důležité je, jak je používáme. Bůh od svých správců očekává, že své schopnosti zdokonalí vzděláním a zkušenostmi (Kaz 10,10).

Besaleela Bůh naplnil „Božím duchem, aby měl moudrost, důvtip a znalost pro každé dílo (Ex 35,31). Spolu s Oholábem měli schopnost naučit své řemeslo i druhé (Ex 35,34).

Můžeme se naučit být lepšími správci. Znamená to také odstranit všechny dluhy. Své schopnosti můžeme rozvíjet čtením, vzděláním a používáním toho, co jsme se naučili. Je třeba využít všechny příležitosti. Cvičení našich schopností nám umožňuje dát Bohu to nejlepší a být dobrými správci.

Podobenství o hřivnách ukazuje, že každý služebník dostal podíl „podle jeho schopností...“ (Mt 25,15). Dva správci svěřený majetek zdvojnásobili, ale třetí ho skryl do země. Vždy bychom se měli snažit zhodnotit to, co máme. Schovávání hřiven do země nerozvíjí žádnou schopnost.

Věrná správa peněz, splacení dluhů, pěstování sebeovládání a praktická zkušenost rozvíjejí schopnosti, které jsou Bohem požehnané. Když chceme být v něčem dobří, musíme to opakovat znovu a znovu.

„Jsou-li biblická ponaučení uplatňována v každodenním životě, pak mají hluboký a trvalý vliv na charakter. Timoteus si je osvojil a jednal podle nich. Přestože nevynikal žádným mimořádným nadáním, jeho práce měla velký význam, protože schopnosti, které dostal od Boha, využil ve službě pro Ježíše.“ (AA 205; PNL 119)

Otázky k rozhovoru

1. *Sebeovládání je užitečná schopnost, která se projeví i tehdy, když máme finanční problémy. Jak může náš sbor pomoci někomu, kdo se v této oblasti nedokáže ovládat?*
2. *Přečti si Ř 13,7.8. Co z tohoto textu je přínosem pro náš život? Jak se tyto zásady mohou projevit v našem vztahu s druhými?*
3. *Setkal ses s názorem, že není důležité, zda dnes máme dluhy, protože Pán Ježíš brzy přijde? Co si o tom myslíš?*

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

Návyky dobrého správce

Texty na tento týden

Ef 5,15–17; Ko 3,23; L 12,35–48, J 4,14; Sk 3,21; 1K 9,24–27

Základní verš

„Jak si mladík udrží svou stezku čistou? Musí se vždy držet tvého slova. Dotazuji se na tvoji vůli celým srdcem, nedej, abych zbloudil od tvých přikázání. Tvou řeč uchovávám v srdci, nechci proti tobě hřešit.“ (Ž 119,9–11)

Tvoje návyky ukazují smysl a směřování tvého života. Nejvěrnějšími správci jsou ti, kteří si vytvoří dobré návyky. Daniel měl ve zvyku se denně modlit (Da 6,11). Pavlovým zvykem bylo trávit čas v synagoze (Sk 17,1.2). Píše: „Neklamte se: „špatná společnost kazí dobré mravy““ (1K 15,33). To špatné ve svém životě, návyky nevyjímaje, bychom měli nahradit dobrým.

„Naše návyky utvářejí to, jací jsme – dnes i ve věčnosti. Životy těch, kteří pracují na dobrých návycích a jsou věrní v povinnostech, budou jako jasné světlo zářit na cestu ostatním.“ (4T 452)

Návyk je nejrychlejší cestou k dosažení cíle. Je rozhodnutím, které v nás postupem doby pevně zakotvenilo. Nemusíme nad tím ani přemýšlet a chováme se podle něj. Může být velmi užitečný, nebo naopak škodlivý. Tento týden se budeme věnovat návykům, které správci pomáhají dělat svou práci na Božím díle dobře.

Budování společenství

- ▶ **Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?**
- ▶ **Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.**

Mít Boha na prvním místě

³⁷On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“³⁸To je největší a první přikázání.“ (Mt 22,37.38)

Osobní studium

Ježíš v úvodních verších jasně říká, co má být pro nás tím nejdůležitějším v životě. Proč má být Bůh na prvním místě?

Všichni máme nějaké návyky. Jsou prospěšné, anebo nám spíše škodí? Jedním z nejužitečnějších návyků, jaké můžeme mít, je hledat Boha hned, když se ráno probudíme.

„Každé ráno zasvěť sebe, svou duši, tělo a ducha Bohu. Vytvoř si návyky, v nichž se mu odevzdáš. Naučíš se Spasiteli více důvěřovat.“ (MCP 15) Dobré zvyky nám pomohou projít úzkou branou.

Bůh řekl: „Nebudeš mít jiného boha mimo mne“ (Ex 20,3). Ježíš nám s ohledem na naše základní potřeby říká: „Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno“ (Mt 6,33). A také čteme: „Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem“ (Jr 29,13).

Ježíš vždy nejprve hledal Boha. Nic pro něj nebylo důležitější. Už když byl jako malý během Velikonoc v Jeruzalémě, byla jeho priorita jasná. Když ho jeho matka napomenula, že zůstal v chrámu, odpověděl jí: „Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce“ (L 2,49)?

Po celý svůj pozemský život Ježíš toužil po společenství se svým Otcem. Proto se každý den modlil. Byl to zvyk, kterému učedníci moc nerozuměli. Ani všechny temné síly však nebyly schopné oddělit Ježíše od jeho Otce, protože Ježíš byl zvyklý na to úplně nejužší spojení s ním.

Kristův příklad můžeme následovat, jestliže se rozhodneme milovat Boha celým srdcem, myslí a duší (Mt 22,37). Budeme-li se snažit zjevovat Ježíše ve všem, co děláme, pomůže nám modlitba a studium Božího slova. Můžeme si tak vytvořit návyk dávat Boha na první místo v našem životě. Je to nejlepší návyk, jaký můžeme mít.

Aplikace

Je Bůh ve tvém životě na prvním místě? Máš návyk, který ti pomáhá zůstat s Bohem ve stálém spojení?

Čekat na Ježíšův návrat

42On odpověděl: „Když pán ustanovuje nad svým služebnictvem správce, aby jim včas rozdíl pokrm, který správce je věrný a rozumný? 43Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí. 44Vpravdě pravím vám, že ho ustanoví nade vším, co mu patří.“ (L 12,42–44)

Otázky k zamyšlení

Jaký máme mít podle L 12,35–48 postoj k druhému příchodu Ježíše Krista?

Naši správcovskou roli musíme vždy vykonávat ve světle Ježíšova návratu. I když se nevěrní správci chovají jako věrní, jejich pravá podstata nakonec vyjde najevo. Věrní správci plní své povinnosti se stejnou odpovědností, jako kdyby byl pán přítomen. Žijí s výhledem na budoucnost a každý den věrně pracují. „My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista“ (Fp 3,20).

Abraham se upínal k věčnému městu (Žd 11,10) a Pavel ke Kristovu návratu (Žd 10,25). Mysleli dopředu, očekávali, plánovali a byli připraveni na chvíli setkání s Ježíšem. Zvyk hledět do budoucnosti a očekávat vrchol evangelia, je užitečný i pro nás (Tt 2,13). Namísto občasného nahlédnutí do proctví bychom měli stále hledět do věčnosti a očekávat Ježíšův návrat. Zároveň nesmíme podlehnout spekulacím o událostech posledních dnů. Zaslíbení druhého příchodu nám umožňují správně vnímat přítomnost a pamatovat na to, co je v životě důležité. Očekávání Ježíšova návratu dává správci smysl života.

Díky kříži se jednoho dne setkáme s Vykupitelem. V Bibli můžeme najít ukazatele směru, které zaměřují naši pozornost na Kristův příchod v slávě Otce a s anděly (Mk 8,38). My „nehledíme k viditelnému, nýbrž k neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné“ (2K 4,18).

Náš čas na této zemi je velmi krátký. Smrt nám to stále připomíná. Zaslíbení druhého příchodu však upozorňují, že i smrt je dočasná. Jako správci můžeme žít ve světle tohoto zaslíbení. Vytvořme si návyk žít vždy v očekávání Kristova příchodu. Jako adventisté vyznáváme tuto naději i svým jménem.

Aplikace

Čekáš Ježíšův druhý příchod? Jak to ovlivňuje tvůj každodenní život? Kdy na toto zaslíbení zapomínáš?

Moudře využívat čas

Vy přece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí! (Jk 4,14)

¹Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas: ... ⁶je čas hledat i čas ztrácet, čas opatrovat i čas odhazovat; ⁷je čas roztrhávat i čas sešívat, čas mlčet i čas mluvit; ⁸je čas milovat i čas nenávidět, čas boje i čas pokoje. (Kaz 3,1.6–8)

Osobní studium

Co se z uvedených textů dozvídáme o našem životě? Proč je důležité, abychom rozumně využívali čas?

Čas nemůžeme zastavit. Nečeká na nás, stále plyne, i když my stojíme na místě. Náš čas je konečný a nedá se vrátit. Jako správci s ním proto musíme správně zacházet. Využívejme ho na to důležité pro časný i věčný život. Bible nám pomůže rozeznat, co nám za to stojí. Pokud přijdeme o peníze, můžeme je opět získat. Ztracená chvíle se už ale nikdy nevrátí. Čas je jedním s nejcennějších zdrojů, které nám Bůh dává. Je proto důležité, abychom z každé minuty, kterou nám Bůh dal, vytěžili maximum.

Náš čas patří Bohu. Využijme každou chvíli k jeho oslavě. Za každý moment našeho života neseme zodpovědnost.

„Cena času se nedá vyčíslit. Kristus si cenil každého okamžiku a podobně bychom si měli vážit času i my. Život je příliš krátký, než abychom jej promarnili. Doba života, kdy se můžeme připravit pro věčnost, je velmi krátká. Nemáme čas, který bychom mohli promrhat, věnovat sobeckým zábavám nebo se v něm věnovat hříchu.“ (COL 342; PM 173)

Aplikace

Uvědomuješ si, jakou hodnotu má hodina tvého života? Čím ztrácíš čas? Jak ho můžeš lépe využívat?

Zachovat si zdravou mysl, tělo i duši

¹A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. ... ⁴a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo. ⁵Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ (Zj 21,1.4.5)

Osobní studium

Jan popisuje budoucnost na nové zemi. Jaký bude náš život? Měla by tato vyhlídka ovlivnit náš život ještě před Kristovým druhým příchodem?

Bůh stvořil lidi jako dokonalé bytosti. Všechny oblasti života byly bez chyby. Hřích tento stav narušil, ale evangelium v sobě nese zaslíbení, že nás Bůh obnoví podle svého původního záměru. Během pozemského života Kristus neúnavně působil na lidi a uzdravoval je duchovně, duševně i tělesně. Mohli zakusit obnovu, která nás čeká na konci časů. Ježíšova uzdravující služba svědčí o tom, že Bůh chce, abychom byli co nejzdravější již tady na zemi. Jako správci si osvojujeme návyky prospěšné pro mysl, tělo i duši. Snažme se žít zdravě.

Když si osvojíme zdravé návyky, budeme mít jasnější mysl. Plňme ji vším, „co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu“ (Fp 4,8). Takové myšlenky přinášejí pokoj (Iz 26,3) a „mírné srdce je tělu k životu“ (Př 14,30). Když budou naši mysl formovat zdravé návyky, bude silnější a odolnější.

Dobré návyky, jako je cvičení a správná strava, svědčí o tom, že se o sebe dobře staráme. Cvičení snižuje stres a krevní tlak, zlepšuje náladu a má výborné účinky proti stárnutí.

Správce si osvojí i ty dobré návyky, které ožíví jeho duši: Pozvedej svou duši k Bohu (Ž 86,4.5) a čekej (Ž 37,7). Tvá duše bude prospívat, jestliže „žiješ v pravdě“ (3J 3), a bude zachována bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista (1Te 5,23).

Aplikace

Jak návyky ovlivňují tvé duchovní, tělesné a psychické zdraví? Chceš něco změnit? Jak si můžeš osvojit prospěšné návyky?

Mít sebekázeň, být rozvážný

²⁴Copak nevíte, že všichni závodníci běží, ale jen jeden zvítězí a získá odměnu? Běžte tak, abyste ji získali. ²⁵Každý závodník má přísnou sebekázeň – oni to dělají pro věnec, který zvadne, my ale pro ten, který nezvadne. ²⁶Takto tedy běžím, ne jako bych neměl cíl; takto bojuji, ne jako bych rozrážel jen vzduch. ²⁷Raději své tělo tužím a podmaňuji, abych snad, když kážu druhým, sám nebyl vyřazen. (1K 9,24–27; B21)

Osobní studium

Co Pavel říká v úvodním textu o sebekázni? Proč je podle něj důležitá ve vztahu k druhým?

Sebekázeň je pro správce velmi důležitá vlastnost. „Neboť Bůh nám nedal ducha bážlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy“ (2Tm 1,7). Řecký výraz *sófronismos*, který můžeme přeložit slovem rozvaha nebo také sebekázeň, sebeovládání, se v Novém zákoně nachází jen na tomto místě. V tomto textu znamená schopnost udělat, co je třeba, vyváženě a rozumně, v souladu s Boží vůlí. Rozvaha nám pomáhá rozlišovat mezi dobrem a zlem (Žd 5,14), rozumět okolnostem. Jsme-li rozvážní, reagujeme klidně a jsme schopni pokorně čelit nejen nátlaku, ale i rozptýlení. Daniel dělal to, co je správné, navzdory ohrožení života, zatímco Samson si dělal, co chtěl, a projevil jen málo zdrženlivosti nebo zdravého úsudku. Josef se snažil v Potífarově domě jednat správně, na rozdíl od Šalomouna, který uctíval jiné bohy.

„Svět propadl nevázanosti. Všude se rozmáhají bludná učení a klam. Satan staví lidem do cesty stále více nástrah, aby je svedl. Všichni, kdo se chtějí v Boží bážni posvětit, se musí naučit žít střídmě a dokonale se ovládat. Své city a záliby musí podřídit zdravému rozumu. Ukázněnost je nutná pro růst duševních i duchovních schopností, které člověku umožňují pochopit Boží slovo a žít podle něho. Proto má sebeovládání v přípravě na druhý Kristův příchod tak významné místo.“ (DA 101; TV 58)

Rozvahu i sebekázeň posílíme praxí. Bůh nás povolal, abychom byli „svatí v celém způsobu života“ (1Pt 1,15) a „cvičili se ve zbožnosti“ (1Tm 4,7). Správci musejí trénovat, aby byli schopni ovládat sami sebe. Když naši snahu podpoří Bůh svou silou, budeme se umět ovládat a s rozvahou jednat i ve chvílích, kdy na tom bude opravdu záležet.

Aplikace

Umiš se ovládat? Ve kterých situacích ti chybí rozvaha? Prosiš Boha o schopnost sebeovládání?

Podněty k zamyšlení

Henoch a Noe chodili s Bohem v době, kdy většina lidí byla nevěrná, vládlo násilí a láska k majetku (Gn 5,24; 6,9). Byl to jejich obyčej. Přijali Boží milost a stali se dobrými správci darů a úkolů, které jim Bůh svěřil.

V průběhu dějin vždy existovali lidé, kteří chodili s Bohem. Daniel a jeho přátelé se „...nechali vést Duchem svatým a z poznání Boha udělali základ svého vzdělávání. Na modlitbách prosili Boha o moudrost a dokázali využít každé příležitosti, aby všestranně rozvíjeli své duševní a rozumové schopnosti. Díky tomu, že se neustále modlili, svědomitě studovali a zůstávali ve spojení s Neviditelným, kráčeli v Henochových šlépějích.“ (PK 486; OSU 182)

„Chození s Bohem“ je náplní práce dobrého správce. Prožívá s ním každý den. Pro moudrého správce je chození s Bohem zvyk. Jedině spojení s Bohem nám pomůže vyhnout se zlu, které v hříšném prostředí ohrožuje náš život.

Být dobrým správcem znamená souhlasit s Bohem (Am 3,3). Chodíme s Kristem (Ko 2,6) po cestě nového života (Ř 6,4), v lásce (Ef 5,2), v moudrosti (Ko 4,5), v pravdě (Ž 86,11), ve světle (1J 1,7); jdeme po pevné cestě (Př 4,26), bezúhonně (Př 19,1), v souladu s Božím zákonem (Ex 16,4) a děláme dobré skutky, které nám Bůh připravil (Ef 2,10).

Otázky k rozhovoru

1. *Co je pravá pokora? Jakou roli má v životě správce (Mt 11,29; Ef 4,2; Fp 2,3; Jk 4,10)? Proč je důležitá, jestliže chceme chodit s Bohem?*
2. *Znáš někoho, kdo bojuje se špatnými, ničivými návyky? Jak mu jako společenství můžeme pomoci? Poděl se o své myšlenky ve třídě sobotní školy.*
3. *Jaké jsou další dobré vlastnosti správce? (Viz např. Tt 2,7; Ž 119,172; Mt 5,8.)*
4. *Proč máme pocit, že čas rychle utíká? Náš pozemský život je krátký. Jak ho můžeme co nejlépe využít?*

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

Výsledky věrného správce

Texty na tento týden

2Tm 3,1–9; Fp 4,4–13; Př 3,5; 1Pt 2,11.12; Mt 7,23; 25,21

Základní verš

„A žijte vzorně mezi pohany; tak aby ti, kdo vás osočují jako zločince, prohlédli a za vaše dobré činy vzdali chválu Bohu ‚v den navštívení‘.“ (1Pt 2,12)

Úkolem správce je žít jako svědek o Bohu, kterému slouží. Má mít nepřehlédnutelný, dobrý vliv na životy druhých lidí.

Naše životy nemají být izolované od okolního světa. Naopak, je naší výsadou ukazovat lidem, kteří neznají Boha, lepší a smysluplnější život. Správcovství znamená, že jsme poslechli povolání žít život v úzkém vztahu s Bohem a prožívat s ním náš osobní růst. Bůh nám dává sílu žít jinak, než je v našem prostředí běžné (2K 6,17). Život správce, vedeného Bohem, je mimořádný a probouzí zájem druhých lidí. Petr proto říká: „Zasvěťte svá srdce Pánu Kristu a buďte připraveni podat odpověď každému, kdo se vás zeptá na důvod vaší naděje. Vždy ovšem s vlídností a úctou a s dobrým svědomím, aby se ti, kdo vás pomlouvají, zastyděli, že napadali váš poctivý život v Kristu“ (1Pt 3,15.16; B21).

V posledním týdnu tohoto čtvrtletí se zamyslíme nad tím, jaký osobní přínos, duchovní důsledky, úspěšné výsledky, vliv a spokojenost život správce přináší. Vše je přitom možné díky Kristu v nás – té naději slávy (Ko 1,27; ČSP).

Budování společenství

- ▶ **Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?**
- ▶ **Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.**

Zbožnost

¹Věz, že v posledních dnech nastanou zlé časy. ²Lidé budou sobečtí, chamtiví, chvástaví, domýšliví, budou se rouhat, nebudou poslouchat rodiče, budou nevděční, bezbožní... ⁹Ale s jejich úspěchy už je konec. Jejich zaslepenost bude všem stejně zjevná jako oněch dvou. (2Tm 3,1.2.9)

Osobní studium

Před čím Pavel v 2Tm 3,1–9 varuje? Jak to souvisí s životem věrného správce?

Zbožnost má mnoho rozměrů. Zbožní lidé žijí zbožný život (Tt 1,1; B21). Znamená to, že se stávají podobnými Kristu. Jsou odevzdáni Bohu a jejich jednání se mu líbí (Tt 2,12). Zbožnost je důkazem pravého náboženství a přináší zaslíbení věčného života. Filozofie, bohatství, sláva, moc ani „prvorozenství“ nám věčný život nedají.

V knize Jób jsou popisovány Jóbovy činy i jeho povaha. Vidíme na něm, jak vypadá zbožný život i ve velkém utrpení. V úvodu Bůh hovoří o Jóbově bezúhonném a věrném životě. Dozvíme se také, jak moc nepříteli takový život vadí (Jb 2,3–5).

„Byl muž v zemi Úsu jménem Jób; byl to muž bezúhonný a přímý, bál se Boha a vystříhal se zlého“ (Jb 1,1). Jób Boha vyznával slovy a dodržoval náboženské předpisy, ale víra pro něj znamenala víc než tyto projevy (Jb 1,5). Bázeň Boží se projevovala v celém jeho životě. I když přišly strašné zkoušky, nepolevil ve své zbožnosti. Zbožnost neznamená dokonalost, ale znamená odrážet Boží dokonalost v každodenním životě.

Správcovství je vyjádřením zbožného života. U věrného správce se projeví v tom, jak zachází s dary, které mu Bůh svěřil. Jeho víra se projeví v tom, co dělá, i v tom, co nedělá.

Aplikace

Žiješ zbožný život? Jak se to projevuje? Je v tvém okolí někdo, koho bys označil za zbožného? Co se od něj můžeš naučit?

Spokojenost

¹¹Ne že bych si naříkal na nedostatek; naučil jsem se být spokojen s tím, co mám. ¹²Dovedu trpět nouzi, dovedu mít hojnost. Ve všem a do všeho jsem zasvěcen: být syt i hladov, mít nadbytek i nedostatek. ¹³Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu. (Fp 4,11–13)

Osobní studium

Jak souvisí klid a spokojenost? Pokud můžeme být spokojeni i bez ohledu na okolnosti, co je vlastně původcem té pravé spokojenosti?

Pavel v listu Timoteovi vzpomíná skupinu lidí, „kteří mají zvrácenou mysl a jsou zbaveni pravdy, a zbožnost pokládají za prostředek k obohacení“ (1Tm 6,5). Je to popis, který se hodí i na některé televizní evangelisty, kteří kážou „evangelium prosperity“. Říkají posluchačům, že věrnost jim přinese bohatství. Správným projevem věrnosti jsou podle nich peněžní dary určené pro jejich službu. Je to materialismus převlečený za křesťanství. Být věrný totiž neznamená být bohatý.

Zbožnost a bohatství spolu přímo nesouvisí. Pavel říká, že „zbožnost, která se spokojí s tím, co má“ (1Tm 6,6), je sama velkým bohatstvím. Do života přináší největší zisk, protože Boží milost je mnohem cennější než peníze. Budme proto spokojeni, máme-li „jídlo a oděv“ (1Tm 6,8). Jestliže je pro nás tím nejdůležitějším bohatstvím, nikdy nebudeme mít dost.

„Být spokojený v každé situaci je velké umění a duchovní tajemství. Takové spokojenosti se máme učit s vědomím, že tajemstvím zůstane. ... Křesťanská spokojenost je příjemný, vnitřní, tichý a vděčný stav ducha. Dobrovolně se podřizuje a těší se z Božího moudrého a otcovského zacházení, bez ohledu na okolnosti. ... Je nádobou vzácné masti, která uklidní ztrápené srdce v těžkých časech.“ (Jeremiah Burroughs, *The Rare Jewel of Christian Contentment*, str. 1 a 3)

Aplikace

Co je podmínkou spokojeného života? Odkud čerpáš svou spokojenost?

Důvěra

Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. (Př 3,5)

Osobní studium

Proč se důvěra v Hospodina a spoléhání se pouze na vlastní rozum vylučují? Znamená to, že se nikdy nemáme spoléhat na svůj úsudek?

Lehce se řekne „důvěřuj Hospodinu“, ale žít podle těchto slov není jednoduché ani pro dobrého správce. I když vyznáváme víru v Boha a přijímáme jeho lásku a péči, můžeme být pohlčeni starostmi. Někdy je pro nás představa budoucnosti děsivá.

Naučme se důvěřovat Bohu tím, že ve víře vykročíme vpřed a spolehneme se ve všem na něj. Důvěru používáním „nespotřebujeme“, naopak. Čím více se na něj spoléháme, tím více naše důvěra k němu poroste. Pro správce je základem a hybnou silou jeho služby. Život věrného správce je viditelným projevem důvěry v Boha.

„Důvěřuj Hospodinu celým srdcem.“ Výraz srdce se v Bibli používá i obrazně. Vyjadřuje, že naše rozhodnutí vycházejí z „vnitřního já“, které tvoří naši osobnost (Mt 22,37). Představuje jádro našeho bytí, naši povahu, naše motivy a záměry.

Je pro nás snazší důvěřovat Bohu v oblastech, které neumíme kontrolovat. Tam nemáme na výběr. Pravá důvěra „ze srdce“ se projeví, když se rozhodujeme v něčem, co kontrolovat dokážeme. Pokud Bohu důvěřujeme, musíme se v takové situaci rozhodnout, koho budeme následovat.

Na životě apoštolů je vidět, jaké to je, důvěřovat Bohu z celého srdce: „Byli stejně slabí a bezbranní jako ti, kteří dnes vykonávají jejich práci. Svou důvěru však vložili v Hospodina. Jejich bohatství tvořil způsob myšlení a duchovního prožívání, které jsou zaslíbené i těm, pro které bude Bůh na prvním, posledním a také nejdůležitějším místě ve všem, co dělají.“ (GW 25)

Aplikace

V kterých oblastech snadno důvěřuješ Bohu? Důvěřuješ mu, i když dokážeš situaci kontrolovat sám?

Dobrá vliv

¹¹Milovaní, v tomto světě jste cizinci bez domovského práva. Prosím vás proto, zdržujte se sobeckých vášní, které vedou boj proti duši, ¹²a žijte vzorně mezi pohany; tak aby ti, kdo vás osočují jako zločince, prohlédli a za vaše dobré činy vzdali chválu Bohu „v den navštívení“. (1Pt 2,11.12)

Osobní studium

Jak naše vzorné chování oslavuje Boha? Jak naše jednání ovlivňuje druhé lidi okolo nás?

„I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem“ (Ef 5,8). Přeměna srdce je podle Pavla viditelná i navenek. Jestliže chodíme ve světle (1J 1,7), denně svědčíme o naší správcovské roli. Svědectví o tom, že jsme přijali od Boha službu správců, je v temném světě nepřehlédnutelnou září, která ovlivňuje vše v okolí.

Ježíš řekl: „Já jsem světlo světa“ (J 8,12). Boží světlo zrcadlíme tím, že je náš pevný charakter zjevný v našem chování.

Být správcem neznamená pouze spravovat Boží vlastnictví. To, jakými jsme správci, vidí naše rodina, sousedé, celý svět i vesmír (1K 4,9). Projeví se to i v zaměstnání. Je jasně vidět, jak principy nebeského království působí v našem životě, a tím můžeme ovlivňovat ostatní. Krista zjevujeme vlídností a morálkou, které jsou v souladu s Boží vůlí.

I naše pracovní etika má být v souladu s životními hodnotami správce. Správcovství věrného služebníka se projevuje i v zaměstnání. Hospodin „dá, že tvoje spravedlnost zazáří jak světlo, jako polední jas tvoje právo“ (Ž 37,6). Správce svůj vliv neukryje do kouta nebo pod nádobu (L 11,33), je zdaleka viditelný jako město na kopci (Mt 5,14). Když takto žijeme doma i v práci, ovlivníme mysl a srdce našich bližních.

„Všechno v přírodě dostalo určitou práci a nestěžuje si. Každý člověk dostal přidělenou osobitou duchovní oblast a povolání. Bůh chce, abychom rozmnožovali své obdarování podle toho, kolik hříven a duchovních darů nám Kristus světil. ... Nyní nastal čas, abychom projevili pevnost charakteru, která ukáže naši pravou morální hodnotu. Kristus má právo na tvou službu. Služ mu ze srdce.“ (TDG 243)

Aplikace

Jak tvé chování v zaměstnání ovlivňuje kolegy? Jakým vlivem působíš na svou rodinu? Co to vše vypovídá o tvé víře?

Slova, která chceme (a nechceme) slyšet

Jeho pán mu odpověděl: „Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.“ Mt 25,21

A tehdy jim prohlásím: „Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.“ (Mt 7,23)

Osobní studium

Po Ježíšově návratu budeme slyšet jeden ze dvou výroků zaznamenaných v úvodních textech. Co nám chtějí říci? Jak se chová dobrý a věrný služebník? Popiš, jak se naproti tomu chovají ti, kteří se dopouštějí nepravosti.

Na zemi jsme cizinci a poutníky a dokonalé, krásné a klidné nebe je naším konečným cílem (Žd 11,13.14). Zatím žijeme na zemi. Křesťanský pohled na svět, jak ho zjevuje velký spor, ukazuje, že stojíme před rozhodnutím. Žít pro Boha, nebo pro nepřítel. „Kdo není se mnou, je proti mně; a kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje“ (Mt 12,30). Na čí straně stojíme, se jasně ukáže při Ježíšově návratu.

Řekne-li Kristus „dobrá práce“, může být správce se svou službou spokojen. Spravujeme Boží vlastnictví podle našich schopností a víme, že jsme spaseni tím, co pro nás udělal Kristus, ne tím, co my děláme pro něj. Když však uslyšíme, že Bůh je s naší prací spokojen, pocítíme nepopsatelnou radost.

Život správce je viditelným vyjádřením jeho víry. Kdo chce získat spasení skutky, snaží se získat od Boha ospravedlnění (Mt 7,21.22). Matouš popisuje, jak zbytečná je snaha ospravedlnit sama sebe.

„Když Kristovi následovníci dávají Pánu, co mu patří, shromažďují poklad, který jednou dostanou od Boha se slovy: „Správně, služebníku dobrý a věrný...; vejdi a raduj se u svého pána.““ (DA 523; TV 333)

Správcovství je prostě život podle dvou největších přikázání – lásky k Bohu a lásky k bližním. Jsou motivací a silou všeho, co děláme.

Aplikace

Žiješ podle dvou největších přikázání? Jak se to projevuje ve tvém správcovství?

Podněty k zamyšlení

„Kristus přišel na svět, aby zjevoval Boží lásku. Jeho následovníci mají v tomto poslání pokračovat. Snažme se jeden druhému pomáhat a navzájem se posilovat. Pravé štěstí najdeme, když budeme v druhých hledat to dobré. Je v našem zájmu milovat Boha a bližní. Čím méně sobecký je náš duch, tím je šťastnější, protože plní Boží záměr.“ (CS 24.25)

„Živá církev roste. Probíhá v ní neustálá přeměna, přijímání a dávání, navracení Bohu, co je jeho. Každému pravému věřícímu Bůh naděluje světlo a pozhnání, které pak může rozdávat ostatním v práci pro Pána. Když rozdává, co přijal, může přijímat ještě více. Má mnoho místa pro čerstvou zásobu milosti a pravdy. Dostane jasnější světlo, více znalostí. Růst církve závisí na dávání a přijímání. Kdo přijímá, ale nedává, brzy přestane přijímat. Pokud z něj pravda nebude proudit k ostatním, ztratí tuto schopnost. Když chceme dostat nové pozhnání, musíme rozdat to, které jsme obdrželi.“ (CS 36)

Otázky k rozhovoru

1. *Proč důvěra v Boha přináší spokojenost? Co potřebujeme k tomu, abychom Bohu věřili celým svým srdcem? (2K 10,5). Proč můžeme říci, že „...víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha“? (Ř 8,28). Je těžké tomu uvěřit?*
2. *Co je to správcovství? Proč je důležitou součástí křesťanského života? Poděl se o své odpovědi ve třídě sobotní školy.*
3. *Přečti si Mt 7,21–23. Jaká situace je zde popsána? Jak se vyhnout podobnému sebeklamu, snažíme-li se být věrnými a poslušnými správci?*
4. *Jaký vliv má tvůj sbor jako celek na okolí, ve kterém se nachází?*

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátelé, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

Použité zkratky

Biblické překlady

Standardně je v lekcích Průvodce studiem Bible používán Český ekumenický překlad. Pokud je použit jiný překlad, je u odkazu verše uvedena následující zkratka:

B21	Bible, překlad 21. století
BK	Bible kralická
ČSP	Český studijní překlad
JB	Jeruzalémská Bible
SNC	Slovo na cestu

Díla Ellen Whiteové

U českých překladů knih Ellen Whiteové je uváděno nejnovější vydání z nakladatelství Advent-Orion.

Zkratka	Anglický název	Zkratka	Český název
AA	The Acts of the Apostles	PNL	Poslové naděje a lásky
COL	Christ's Object Lessons	PM	Perly moudrosti
DA	The Desire of Ages	TV	Touha věků
Ed	Education	VYCH	Výchova
PK	Prophets and Kings	OSU	Od slávy k úpadku

Zkratka	Anglický název
CS	Counsels on Stewardship
Ev	Evangelism
EW	Early Writings
FE	Fundamentals of Christian Education
GW	Gospel Workers
ChS	Christian Service
MCP	Mind, Character and Personality
MS	Manuscript Releases
SG	Spiritual Gifts
T	Testimonies for the Church
TDG	This Day with God

Další materiály

Zkratka	Anglický název
BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
RH	Advent Review and Sabbath Herald

Sbírky v 1. čtvrtletí 2018

Vážení a milí,

otevřeli jsme společně první úkoly sobotní školy nového roku. Každý z nás prožil ten uplynulý jiným způsobem. Pro některé to byl rok vynikající, a jiní lidé by ho nejrady škrtli ze svého života. V jednom se však shodneme, byl to čas, kdy každému z nás Hospodin pomáhal. Podle možností nám dával život, zdraví i potřebné prostředky k životu.

Pro každého z nás je určité důležité i společenství církve a já bych Vám všem chtěl poděkovat za podporu, kterou jste církvi věnovali. Mnoho lidí dává v současné době své dary i v nedostatku. O to více je třeba hledat, jak s dary rozumně naložit. Část z nich slouží na podporu vlastního života církevní rodiny a část darů slouží společnosti kolem nás. Část financí věnujeme na podporu misijních projektů, část pro práci s dětmi a mládeží, pokoušíme se také sloužit v oblasti sociálních služeb.

Finance jsou jistě důležité a někdy jsou v životě lidí až na prvním místě, ale je dobré pamatovat na to, že všechno v našem životě závisí na Boží milosti. Proto si dovolím, kromě poděkování Vám dárcům za Vaše dary, poděkovat Pánu Bohu za vše dobré, co pro nás dělá, i za jeho každodenní podporu v našich obyčejných lidských životech.

Církev adventistů sedmého dne financuje většinu svých projektů z vlastních zdrojů prostřednictvím různých sbírek, které mají určitý systém. Každou sobotu proběhnou v našich shromážděních sbírky dvě. Jedna je určena na provoz místního sboru a druhá na podporu různých celosvětových misijních projektů.

Plán tematických sobot, týdnů a sbírek v roce 2018 obsahuje témata jednotlivých sobot, která lze využít při plánování bohoslužeb v tomto roce. Každou sobotu, většinou v rámci sobotní školy, máme sbírku pro potřeby celosvětové misie.

Všem dárcům bych chtěl poděkovat za jejich ochotu podporovat práci církve v naší zemi i v prostoru světa kolem nás.

Marek Škrla, hospodář Česko-Slovenské unie

Informace pro pokladníky sborů – misijní sbírky jsou odeslány na účet příslušného sdružení a sbírky se zvláštním určením mají uvedenu první část variabilního symbolu ve sloupci VS, druhá část variabilního symbolu je číslo sboru.

PLÁN TEMATICKÝCH SOBOT, TÝDNŮ A SBÍREK V ROCE 2018			
Termín	Téma soboty	Sbírka	VS
Leden			
6. 1.	Den modlitby a půstu		
13. 1.	10 dní modliteb za vylití Ducha svatého (10.–20. 1.)		
20. 1.	Den náboženské svobody	Sbírka DNS	4
27. 1.			
Únor			
3. 2.	Den osobní evangelizace		
10. 2.			
17. 2.	Týden křesťanského domova a manželství (10.–17. 2.)		
24. 2.			
Březen			
3. 3.	Modlitební den žen		
10. 3.	Den adventistického rádia AWR	Sbírka pro AWR	9
17. 3.	Den dětí		
24. 3.	Den křesťanského vzdělávání; Modlitební týden mládeže (17.–24. 3.)	Sbírka MTM	110
31. 3.	Sbírka 13. soboty pro Středoamerickou divizi	Sbírka 13. soboty	13